

"Följande text är en ordagrann översättning av videoundervisningen med den Engelska titeln "The Pauline Paradox Series – Part 5 Romans." Avsikten är att göra det lättare för dig att förstå sammanhanget mellan tal, text, bilder, media och diagram i videoundervisningen och på så sätt underlätta för dig att förstå den Engelska presentationen. Det kan förekomma en och annan svårighet med rätt översättning från Engelska till Svenska och ibland några smärre grammatiska fel som du får ha överseende med. Vi hoppas ändå att du skall få ett gott utbyte av videopresentationen med hjälp av denna översättning."

Paulus Paradox Serie, Del 5 – Romarbrevet

Välkommen till avsnittet om Romarbrevet i den Paulinska Paradox serien. Vi förväntar oss att det kan finnas två typer av personer som är intresserade av att ta del av denna undervisning.

Den ena kan vara en som inte förstår eller inte håller med om att de troende bör observera Torahn, eller hela Guds lag. Till den som faller inom denna grupp, rekommenderar vi starkt att du startar från början i denna serie, eftersom det finns en hel del grundläggande material där, som vi kommer att hänvisa till i den här undervisningen.

Den andra typen av person som tar del av denna undervisning kan vara en som redan förstår att vi även idag ska följa Torahn, men som ändå bättre vill kunna förstå och få förklarad de svåra ord Paulus använder sig av. Till de i denna grupp, rekommenderar vi ändå att börja med de fyra första avsnitten av serien, men vi anser inte att det är absolut nödvändigt.

Det kan också hända att vi förflyttar oss ganska snabbt i denna undervisning, eftersom vi har för avsikt att gå igenom hela Romarbrevet är vi tvungna att snabbt och koncist täcka vissa punkter. Som ett resultat av detta, kommer vi inte att stanna för länge vid vissa punkter eller spörsmål. Därför kan du finna värde i att titta på undervisningen mer än en gång, för att bättre absorbera och pröva presentationen.

Innan vi kommer igång vill vi också att du ska vara medveten om att det kan finnas delar av Romarbrevet som du kanske skulle velat att vi skulle täcka mer i detalj, men i stället bara går vidare. Till exempel citeras ofta Romarbrevet av den Calvinistiska läran, men vi kommer inte att ge oss in på perspektivet för eller emot någon lära, eftersom det är inte avsikten med serien.

Målet med Paulus Paradox serien, är att bringa hela Messias kropp tillbaka till hela Guds ord. Det är vad vi tror hela Jesu tjänst handlade om, utöver hans handlingar på korset eller tortyrpålen.

För att göra detta på ett effektivt sätt, känner vi att vi vill visa hur Paulus brev är helt förenliga med Messias budskap, och det är mycket viktigt.

Det är inte av en slump som vi valde Paulus brev till Romarna som det första kompletta brevet i denna serie. Detta brev är grundläggande, eftersom Paulus där avslöjar sin förståelse av Torahn

och hur det relaterar till oss troende.

Under det första århundradet bestod de troende i Rom av ett antal olika grupperingar. En av dessa grupper kallades Judar. Ordet "judar" är ett förkortat slangord som kommer från de som var av Konungariket Judah, som mestadels bestod av folk från Juda och Benjamins stam.

Paulus var från Benjamins stam, varför han också kallade sig jude, eftersom Benjamins stam var från södra konungariket Juda. Du skulle också fortfarande kunna hitta en del leviter i det första århundradet som väl assimilerats in i den här gruppen. Men leviterna var ursprungligen en del av norra kungariket Israel, även kallat "Israels Hus." Du kan se skillnaden mellan de två husen som nämns i samband med det förnyade förbundet.

Jeremia 31:31

“Se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus,”

Jesu egentliga tjänst var begynnelsen av processen att föra dessa två hus tillbaka tillsammans som en del av det förnyade förbundet. Denna process kommer att kulminera vid uppståndelsen, i kombination med Messias återkomst.

Vid ett tillfälle var Israels hus utspridda bland folken och blev en del av nationerna eller hedningarna, medan Juda hus (eller judarna) blev kvar. Så hedningarna i Rom innehöll ättlingar till Israels hus och även de som inte hade någon ursprunglig härstamning till Israel överhuvudtaget.

Kort sagt fanns under det första århundradet i Rom, tre olika grupper av troende .

- 1) Juda hus – Judar
- 2) Israels hus
- 3) Konverterade hedningar utan Israelsik härstammning.

Detta förtjänar en kort förklaring.

Det fanns två stammar i södra Israel, som kallades judar och så fanns det de som kom från de tio stammarna i norra kungariket som kallades Israel. Israels hus var frånskilda från Gud, men det var inte Juda hus:

Jeremia 3:8

“Och jag såg att fastän jag hade skilt mig från det avfälliga Israel och givit henne skilsmässobrev för hennes äktenskapsbrotts skull, så skrämdes ändå inte hennes otrogna syster Juda av det, utan gick på samma sätt bort och bedrev otukt.”

De frånskilda från Israels hus hade assimilerats in i olika nationer och lärt sig deras (Hedningarnas) vägar och så småningom glömt trons vägar. Under det första århundradet började de så småningom att komma tillbaka in i tron, på grund av de ansträngningar som bland annat Paulus gjorde.

Hedningar betyder helt enkelt "från nationerna." Det hebreiska ordet för detta är "gojim." Det fanns också de som var hedningar som inte kunde spåras tillbaka till det norra kungariket Israel, men de hade också kommit till tro. (Se undervisningen "[De förlorade fåren](#)" för mer i detta ämne).

Så "gojim" eller hedningarna bestod av de förlorade fåren av Israels hus och även nationer som inte hade någon härstamning till Israel hus överhuvudtaget. Naturligtvis fanns det också de som var av blandad härstammning, d v s från såväl nationerna som Israels Hus. Det är därför Paulus nämnde att inte allt för mycket fastna i släktforskning (Titus 3:9).

Det fanns de som en gång var en del av Israels hus som behövde komma tillbaka till tron, och de som inte hade någon Israelisk härstamning som blev inbjudna att ympas in. Allt detta beskrivs i Romarbrevet, och vi kommer tillbaka till detta lite senare.

En viktig och central punkt i Jesu tjänst, var att föra Israels hus som blivit hedningar, tillbaka tillsammans med Juda hus, eller judarna.

Matteus 15:24

Han svarade: "**Jag är inte sänd till andra än de förlorade fåren av Israels hus.**"

Israels hus blev en del av nationerna eller hedningarna. De blev vilseledda av dem och glömde bort sin Skapares vägar.

Det innebär att Paulus vände sig till en mycket skiftande grupp i sitt brev till Romarna.

På grund av detta, bör historiska sammanhang och målgrupper påverka mycket av vår förståelse när vi nu närmare undersöker Paulus ord i detta brev.

Paulus var hebreer och talade givetvis också hebreiska, tränad av de mest framstående hebreiska lärda under sin tid. Vi måste också ha detta i åtanke när vi bättre försöker förstå Paulus skrifter.

När vi nu kort har förklarat sammanhang och bakgrund för Romarbrevet, låt oss börja.

Romarbrevet 1:1-6

Från Paulus, Kristi Jesu (Messiah Yeshua), tjänare, kallad till apostel och avskild för Guds evangelium, som han har utlovat genom sina profeter i de heliga Skrifterna.

Evangeliet handlar om hans Son, som till sin mänskliga natur är född av Davids ätt och som genom helighetens Ande med kraft har bevisats vara Guds Son efter uppståndelsen från de döda: Jesus Kristus (Yeshua the Messiah), vår Herre. Genom honom har vi fått nåd och apostlaämbete för **att föra människor av alla folk till trons lydnad för hans namns skull.** □

Bland dessa är också ni, som är kallade att tillhöra Jesus Kristus. Jag hälsar er alla Guds älskade som bor i Rom, hans kallade och heliga. Nåd vare med er och frid från Gud vår Far och Herren Jesus Kristus (Yeshua the Messiah). □

Paulus inleder brevet till Romarna genom att hävda att nåden och apostlaämbetet är avskilt för att åstadkomma lydnad i tron. I denna förklaring, fokuserar Paulus på hur Jesus, vår Messias uppgift i Skriften, alltid varit att visa på vägen till nåd och att Han också var där för att undervisa eller egentligen, framlägga Guds Ord för oss som lärjungar i tron, för att vi sedan skulle återgälda med vår lydnad.

Nu är vår tro och den lydnad vi är kallade till, Guds levande ord.

Vi ser också att Paulus framhäver syftet med sitt budskap till Romarna att det går ut till ALLA nationer. Således handlar det inte bara om att Israels och Juda hus kommer tillbaka, utan att föra alla nationer till tro på Guds ord, att lyda det, och ge ära till vår Skapares namn i den processen.

Paulus ger mer detaljer senare i Romarbrevet, men vi vill att du noterar att Paulus redan i inledningen anger tydligt att vi i vår tro ska vara lydiga. Det är den lydningen som är en del av vår tro.

Observera också att denna lydning inte på något sätt ersätter nåden, men det är nåden som ger oss en önskan att vara lydiga i tron.

Romarbrevet 1:5

“...Genom honom har vi fått nåd och apostlaämbete för att föra människor av alla folk till trons lydnad för hans namns skull.”

Varför ska vi vara lydiga? Vi är lydiga till förmån för Hans namn bland alla hednationerna.

När vi kommer till tro, kommer vi även in i Hans nåd, Då ska vi också följa Guds ord i tro, som kallas lydnad.

Ser du ordningsföljden där?

Tro och nåd är inte ett resultat av lydnad, men lydnad är resultat av sann tro och nåd.

Detta ger ära åt vår Skapares namn, eftersom det är Hans namn som vi följer och har som banér till nationerna. Vi gör detta genom att lyda Hans ord och proklamera det som sanning. Det är en proklamation av den auktoritet som vi hävdar styr våra liv, att göra Hans vilja i stället för att följa vår egen köttsliga vilja.

Det hebreiska ordet för "namn" är "Shem." Ordet "shem" står för karaktär eller auktoritet. Sålunda är målet för vår Skapare att hela världen ska lyda och följa Hans vägar, att följa hans karaktär, att bli inlemmade i Hans Torah, genom Hans auktoritet.

Det är hela syftet med ånger. Att omvända sig betyder "att vända sig till". Det är motsatsen till att synda. Istället för att synda ska vi vända oss till Guds ord, för att höra och lyda det.

Att höra och lyda är ett avgörande Hebreiskt begrepp.

Först hör du ordet och tror att det är sanning. Det är tro. Det är en förändring av hjärta, sinne och själ.

På grund av denna förändring av hjärta, sinne och själ, beslutar du sedan att följa Guds ord i ditt liv.

5 Moseboken 6:4-6

Hör, Israel! Herren, vår Gud, Herren är en. Och du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av all din kraft. Dessa ord som jag i dag ger dig befallning om, skall du lägga på hjärtat.

I första stycket av Romarbrevet ser vi att Paulus hänvisar till uppdraget att kalla ALLA nationer till lydnad för Guds ord. Så i princip börjar Paulus sitt brev med att beröra sina bröder med vad som vanligtvis kallas missionsbefallningen. Vi ska undervisa alla nationer att lyda allt Han befallt;

Matteus 28:19-20

“Gå därför ut och gör **alla folk** till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och **lär dem att hålla allt som jag befallt er.**
Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut.”

Naturligtvis praktiserade och undervisade vår Messias Guds ord, och om det finns någon tveksamhet om vad det innebar, kom ihåg att det Nya Testamentet inte var skrivit ännu, men när Nya Testamentet skrevs var det tvunget att vara i överensstämmelse med Gamla testamentet, inte att motsäga det. För mer om detta, rekommenderar vi vår undervisning "[5 Mosebokstestet](#)" som redan borde ha setts eller lästs av majoriteten i vår publik. Enligt Gud själv, förklarade Gud att Han aldrig skulle sända en profet som uppgav något som står i motsats till det som skrevs av Moses.

Låt oss fortsätta;

Romarbrevet 1:7

“Jag hälsar er **alla** Guds älskade som bor i Rom, hans kallade och heliga. Nåd vare med er och frid från Gud vår Far och Herren Jesus Kristus.”□

Som vi nämnde tidigare, skrev Paulus detta till alla troende i Rom. Detta skulle inkludera både judar, icke-judar, icke-israelitiska hedningar och de förlorade fåren bland hedningarna. Återigen, mer om detta om du är intresserad, se vår undervisning med titeln [“The Lost Sheep.”](#) gratis på TestEverything.net.

Vi går vidare...

Romarbrevet 1:8-17

Först och främst tackar jag min Gud genom Jesus Kristus (Yeshua HaMashiach) för er alla, eftersom man i hela världen talar om er tro. Gud, som jag tjänar i min ande när jag förkunnar evangeliet om hans Son, är vittne till hur jag ständigt nämner er i mina böner och alltid ber om att nu äntligen få möjlighet att komma till er, om Gud vill. Jag längtar efter att få träffa er och dela med mig av någon andlig gåva åt er så att ni blir styrkta, alltså att vi tillsammans ska få hämta uppmuntran ur vår gemensamma tro, er och min.□

Bröder, jag vill att ni ska veta att jag många gånger har bestämt mig för att komma till er och skörda någon frukt bland er liksom bland andra folk, men hittills har jag varit förhindrad. Jag har skyldigheter både mot greker och barbarer, både mot lärda och olärda. Därför är det min önskan att få predika evangeliet också för er i Rom.□ Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror, juden först men också greken.

I evangeliet uppenbaras rättfärdighet från Gud, av tro till tro, som det står skrivet: ”Den rättfärdige ska leva av tro.” □

Här börjar Paulus att avslöja och definiera hur den tidigare diskuterade "trons lydnad" gestaltar sig. Han använder ordet "rättfärdighet" relaterat till tro och sedan citerar han profeten Habackuk 2: 4.

Det är vid detta tillfälle som Paulus visar att Guds rättfärdighet uppenbaras genom vår tro och att det också leder andra till kännedom om att de rättfärdiga är de som lever i tro.

Så enligt Paulus och profeten Habackuk, är tron en livsstil. Det är ett sätt att leva. Det är ett sätt att vara och ett sätt att göra. Tron är inte en filosofi eller bara en tro.

I stället är det den absoluta sanning som blir vårt sätt att leva. Det är sanningen som härskar över oss, i vårt sinne och i våra handlingar. Vi gör vad vi anser vara sanning. Med andra ord, om Guds Ord är sanning, då är det Guds Ord som vi följer. Det är den rättfärdighet som är tron vi lever efter.

När vi undersöker ordet "rättfärdighet" i en biblisk uppslagsbok, finner vi att "Rättfärdighet" helt enkelt betyder "att vandra på rätt sätt efter Guds vägar."

Dessa "rätt sätt" är inte subjektivt, eller uppfanns av dig eller mig, eller av någon annan människa. Det rätta sättet är de vägar som uttalats i Guds ord, eller på Hebreiska, Torahn, Guds instruktioner.

För mer om ordet rättfärdighet, vill vi uppmuntra dig att titta på 119 Ministries undervisning, ["Hunger."](#)

Det här är väldigt, väldigt, väldigt viktigt. Vi är bara i kapitel 1. Men denna definition av rättfärdighet som Paulus fastställer här kommer att återkomma igen i kapitel 10, vilket är nästan en timme bort i denna undervisning. Kom bara ihåg hur Paulus definierar rättfärdighet.

Vi går vidare...

Efter Paulus definierat rättfärdighet och tro som de rätta sätten att leva, beskriver han sedan det motsatta, det som är ett orättfärdigt sätt att leva. Kom ihåg att Paulus skrev detta till församlingen i Rom, som hade vant sig vid alla typer av obibliskt leverne som vår Skapare avskyr. Han pekar också detaljerat på några av de typiska romerska dragen i ett försök att illustrera hur orättfärdighet ser ut. Detta är en kontrast till de rättfärdiga som lever av tro, som vandrar i hela Guds Ord.

Romarbrevet 1:18-32

“Guds vrede uppenbaras från himlen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor som i orättfärdighet undertrycker sanningen.”

Paulus visar här på kontrasterna. Det finns de i tron som är kallade till lydnad, och det finns de som inte tror, som utövar orättfärdighet i motsats till sanningen. Så, vad är det Guds ord definierar som sanning?

Psaltaren 119:142

“Din rättfärdighet □ är en evig rättfärdighet, □ din undervisning är sanning.”

Två saker, notera här igen sambandet mellan rättfärdighet och Guds lag, och även Ordet "sanning". Det hebreiska ordet här är "Emet" vilket bokstavligen betyder sanning. Det finns ett antal översättningar som förvanskar det hebreiska ordet "Emet," vilket bokstavligen betyder sanning, och ersätter det med ett annat ord. Lagen är sanning. Låt oss fortsätta...

Romarbrevet 1:19-32

Det man kan veta om Gud är uppenbart bland dem, eftersom Gud har uppenbarat det för dem. Ända från världens skapelse syns och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur, genom de verk han har skapat. Därför är de utan ursäkt. □ Trots att de kände till Gud prisade de honom inte som Gud eller tackade honom, utan de förblindades av sina falska föreställningar så att mörkret sänkte sig över deras oförståndiga hjärtan. De påstod att de var visa, men de blev dårar och bytte ut den odödlige Gudens härlighet mot bilder av dödliga människor, av fåglar, fyrfotadjur och kräldjur. Därför utlämnade Gud dem åt deras hjärtans begär så att de orenade och förnedrade sina kroppar med varandra. De bytte ut Guds sanning mot lögnen och dyrkade och tjänade det skapade i stället för Skaparen, han som är välsignad i evighet. Amen. □

Därför utlämnade Gud dem åt förnedrande lidelser. Deras kvinnor bytte ut det naturliga umgänget mot det som är onaturligt. På samma sätt lämnade männen det naturliga umgänget med kvinnan och upptändes av begär till varandra. Män gjorde skamliga saker med män och fick själva ta det rättvisa straffet för sin förvillelse. □

Och eftersom de inte satte värde på kunskapen om Gud, utlämnade Gud dem åt ett ovärdigt sinnelag så att de gjorde sådant som inte får göras. De har blivit fyllda av all slags orättfärdighet, ondska, girighet och elakhet, de är fulla av avund, mordlust, stridslystnad, svek och illvilja. De skvallrar och förtalar, de hatar Gud och brukar våld. De skrävar och skryter, de är påhittiga i det onda och olydiga mot sina föräldrar, vettlösa, trolösa, kärlekslösa och hjärtlösa. De känner mycket väl till Guds rättvisa dom, att de som handlar så förtjänar döden. Ändå gör de sådant, och de samtycker dessutom till att andra gör det. □

Paulus var tämligen frimodig och gick rakt på sak med att definiera rättfärdighet. Notera hur han

tidigare definierat rättfärdigheten som ett sätt att leva, ett sätt att vandra på rätt väg. Samtidigt hade han beskrivit att orättfärdighet är att bryta mot Guds Torah, eller att leva i strid med Guds ord, vilket är vad Psalm 119 kallar för sanningen. Detta kan vara en bra anledning att läsa hela Psalm 119 igen, så att du kan se den uppfattning som både vår Messias och Paulus delar om Torah, eller Guds lag.

I den sista versen förklarar Paulus att det finns de som känner till rättfärdighetens väg, men ändå lever på ett sätt som strider mot Guds Torah. Dessutom tillåter de andra som kanske inte känner till eller kan lagen att fortsätta att vara laglösa, så Paulus fortsätter att uttrycka sin vrede mot båda grupperna.

Romarbrevet 2:12-13

Alla som har syndat utan lag ska också gå under utan lag, och alla som har syndat under lagen ska dömas genom lagen. Det är inte lagens hörare som är rättfärdiga inför Gud, utan lagens görare ska förklaras rättfärdiga.

Fick du grepp om detta? Även om vi är frälsta av nåd, är det lagens görare som blir rättfärdiga inför Gud, inte på grund av deras gärningar eller för att de har hållit eller håller Guds lag till fullo. Låt oss få detta klart för oss; de tror att Guds ord är sanning och vill därmed följa Guds lag. Om du tror att detta är en konflikt mellan gärningar och nåd, eller om man följer Guds lag skulle förneka nåden, så har du missförstått vad som just blivit sagt.

Hur kan det vara rättvist att de som inte har lagen, hedningarna, kan dömas av Guds lag?

Paulus förklarar att alla människor vet att det finns grundläggande principer som skrivits av naturen i våra hjärtan, som avslöjar Guds natur, och hur har vi alla levde i strid med dem.

Vi fortsätter i Romarbrevets andra kapitel.

Romarbrevet 2:14-16

För när hedningar som inte har lagen av naturen gör vad lagen befäller, då är de sin egen lag trots att de saknar lagen. De visar att det som lagen kräver är skrivet i deras hjärtan. Om detta vittnar också deras samveten och tankar som sinsemellan anklagar eller till och med försvarar dem. Det ska visa sig på den dag då Gud dömer det som är fördolt hos människorna, allt enligt det evangelium jag fått genom Jesus Kristus. □

Efter att ha sagt allt detta, går Paulus sedan tillbaka till dem som har lagen, men inte lyder den. Detta syftar närmast på fariséerna och sadduceerna.

Kom ihåg vad Jesus sa om hur fariséerna behandlade Guds lag:

Markus 7:8-13

Ni överger Guds bud och håller er till människors stadgar." □

Han sade också till dem: "Ni upphäver skickligt Guds bud för att upprätthålla era egna stadgar. Mose har sagt: Hedra din far och din mor, och: Den som förbannar sin far eller sin mor ska straffas med döden. Men ni påstår att om någon säger till sin far eller mor: Det du kunde fått som hjälp av mig låter jag i stället bli 'korban', alltså en tempelgåva (det vill säga, en gåva tillägnad Gud), då tillåter ni inte längre att han gör något för sin far eller mor. Ni upphäver Guds ord genom era stadgar som ni för vidare.

Och ni gör många andra liknande saker." □

Johannes 7:19

“Har inte Mose gett er lagen? Ändå håller ingen av er lagen...”

Precis som fariséerna och sadduceerna gjorde allt de kunde för att orsaka problem för Jesus, fortsatte

de på samma sätt med Paulus och de hedningar som kommit till tro.

Romarbrevet 2:17-20

“Du kallar dig jude och har din trygghet i lagen och din stolthet i Gud. Du känner hans vilja och kan avgöra vad som är rätt, eftersom du är undervisad av lagen. Du ser dig som en vägledare för blinda, ett ljus för dem som vandrar i mörker, en uppfostrare för oförnuftiga och en lärare för omogna, eftersom du har kunskapen och sanningen formulerad i lagen.“

När han talade med dessa religiösa judar, notera då att Paulus relation till lagen är den att den är Guds perfekta vilja, att den ska vara ett exempel, en guide för de blinda, ett ljus för dem i mörkret och att lagen definieras som kunskap och sanning. Detta låter knappast som att Paulus undervisade mot Guds lag precis.

Romarbrevet 2:21-24

“Du som undervisar andra, du lär inte dig själv. Du som predikar att man inte ska stjäla, du stjälar. Du som säger att man inte ska begå äktenskapsbrott, du begår äktenskapsbrott. Du som avskyr avgudarna, du plundrar templen. **Du som berömmar dig av lagen, du vanärar Gud genom att bryta mot lagen.** Det står ju skrivet: För er skull hånas Guds namn bland hedningarna.”

Lägg märke till att Paulus här i vers 23, säger att bryta mot Guds lag vanärar Gud. Guds lag som han hänvisar till, kan bara vara samma lag som judarna i det första århundradet skulle ha förstått vara Guds lag, Torahn, eftersom han talar till judar, de som undervisade andra. Observera också att eftersom judarna gjorde detta, hädade de Guds lag inför hedningarna, och vad innebar det? Guds lag var ju avsedd för hedningarna, men de fick inte mottaga den eftersom judarna förvanskade dess syfte och hur man utövar den.

När vi nu går vidare är det också där det kan börja bli en aning förvirrande;

Vid detta ställe i Paulus brev, tar han itu med lagens lärare. Den viktigaste frågan som Paulus adresserar till lagens undervisare, är relaterad till konverterade hedningar och huruvida Torahefterföljelse bör förväntas i början av deras vandring i tron. Vi såg detta tidigare i brevet där det talas om trons lydighet och hur de rättfärdiga skall leva av tro. Det är inte lagens hörare som blir rättfärdiggjorda, utan dess görare.

Paulus vet att de icke-judiska konvertiterna kommer att höra Torahn läsas varje sabbat, och han vet att det är lagens lärare som kommer att hjälpa de omvända att förstå den och utöva rättfärdighet som Paulus beskriver i de två första kapitlen. Paulus säger också till dem som förstår lagen och lär ut den, att de måste utöva ett oklanderligt beteende, föregå med gott exempel och vara noga med att göra vad de undervisar om.

Allt detta har vi redan läst om.

Nu börjar Paulus att tala om omskärelse. Många har tagit det här avsnittet som att Paulus tror att omskärelse nu bara handlar om hjärtat, och inte längre en fysisk företeelse. Omskärelse har också alltid handlat om hjärtat. Paulus undervisar inte något nytt här. Andlig omskärelse har inte någonsin ersatt den fysiska omskärelsen. I själva verket är det tvärtom. Ett omskuret hjärta har alltid inneburit ett hjärta som är villigt och önskar att följa Guds Torah. Ett omskuret hjärta har en önskan att vara lydigt till tron. Fysisk omskärelse är ett yttre tecken på den inre omskärelsen.

5 Moseboken 10:16

“Omskär därför ert hjärtas förhud och var inte längre hårdnackade.”

De som var envisa och hårdnackade vägrade att följa och vandra efter Guds Ord, eftersom de inte ville. När vi läser om detta i nästa vers, kom ihåg att Johannes 5:3 förklarar att älska Gud är att hålla hans bud.

5 Moseboken 30:6

“Herren, din Gud, skall omskära ditt hjärta och dina efterkommandes hjärtan, så att du älskar Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ. Då ska du få leva.”

Omskärelse av hjärtat har alltid varit ett bud som levererades till oss i samma paket som fysisk omskärelse. Så låt oss fortsätta med Romarbrevet och försöka förstå vad Paulus säger hänger ihop med omskärelse.

Romarbrevet 2:25-29

“Omskärelsen är till nytta om du håller lagen. Men är du en lagbrytare har du trots din omskärelse blivit oomskuren. Om nu en oomskuren uppfyller lagens krav, ska han då inte räknas som omskuren? Den som av naturen är oomskuren men fullgör lagen ska döma dig som har lagens bokstav och omskärelsen men ändå är en lagbrytare. Jude är man ju inte till det yttre, inte heller är omskärelsen något yttre på kroppen. Jude är man i sitt inre, och hjärtats omskärelse sker genom Anden och inte genom bokstaven. Då får man sitt beröm inte av människor utan av Gud.”

Paulus säger att “Omskärelsen är till nytta om du håller lagen” (Romarbrevet 2:25), så omskärelse är till nytta, men bara om man håller Torahn.

Detta är logiskt eftersom omskärelse representerar din önskan att vilja hålla Torahn. En av de stora frågorna var om när en konvertit ska omskäras i köttet. Har han då det sigill av tro som Abraham hade. Eftersom konvertiter också är ättlingar till Abraham, borde de så småningom ha detta rättfärdighetens sigill också. När konvertiterna lyssnar till Torahn och när lagens lärare hjälper och instruerar dem, kommer de att vilja genomgå den omskärelse som Abrahams ättlingar ska ha.

Så, det är som om Paulus försöker lindra lärarnas sinnen i detta ämne.

Detta är inte att säga att Paulus någonsin skulle säga att en yttre omskärelse inte spelar någon roll, för det skulle motsäga Skriften eftersom yttre omskärelse är en evig befallning" (1 Moseboken 17:13-14). Eftersom att ha ett omskuret hjärta och Andens gåva är till för att hjälpa oss att troget hålla Torahn, behöver lagens lärare inte oroa sig för att fysisk omskärelse sker omfående.

Konvertiter med omskurna hjärtan och Anden kommer själva att vilja vara fysiskt omskurna när de växer i tron. Liksom Abraham, kan en konvertit tro medan köttet är oomskuret, och liksom Abraham, på grund av deras tro, kommer de att få omskärrelsens tecken, ett insegel på rättfärdighet genom tro, som de hade som oomskurna.

Precis som det är för en jude, är det för en omskuren konvertit som inte håller Torahn. Då kommer inte en yttre omskärelse inte att rädda honom.

Omskärrelsens fördelar har han endast om han håller Torahn.

De oomskurna konvertiterna som håller fast vid vad som fastställts i Torahn, är ett bevis på deras omskurna hjärtan. Som vuxen konvertit bör lydnad och kunskap om HERRENS Torah ske före den yttre omskärelsen.

Liksom Abraham, kommer konvertiterna att betraktas som rättfärdig innan han är omskuren, eftersom de kommer ha samma tro som Abraham hade för att hålla allt det som HERREN hade befallt.

Så här sa HERREN när han valde Abraham; "eftersom Abraham lyssnade till min röst och tog vara på det jag förordnat: mina befallningar, föreskrifter och lagar." (1 Moseboken 26:5).

Jakob 2:22-24

"Du ser att hans tro samverkade med hans gärningar, och genom gärningarna blev tron fullbordad. Så uppfylldes Skriften som säger: Abraham trodde Gud, och det tillräknades honom som rättfärdighet, och han kallades Guds vän. □

Ni ser alltså att människan erkänns som rättfärdig genom gärningar och inte bara genom tro."

Poängen med allt detta är att vår tro kommer att förvandla oss inifrån och ut, inte utifrån och in. Först måste vi ha andan och viljan att följa Torahn, eller, hela Guds Ord. Endast efter det, och genom fortsatt kunskap om Guds Ord, kommer vi att tillämpa resten av Torahn.

Således är det ingen mening att pressa fram en omskärelse, eftersom de fortfarande bara är omskurna i hjärtat och kommer så småningom att förstå i sina fortsatta studier att omskärelse av köttet är en del av Torahn, det är en del av trons lydnad.

Lydnaden till budet om omskärelse kommer att ske när personen är redo i sin tro, precis som det var med Abraham.

Nu kan vi gå vidare till kapitel 3, där Paulus upprepar värdet av omskärelsen till dem som kanske är tvivlande till hans kommentarer i kapitel 2.

Romarbrevet 3:1-2

"Vilken fördel har då juden? Eller vilken nytta ger omskärelsen?

Stor nytta på alla sätt. Först och främst att Guds ord har anförtrotts dem." □

För att kväsa all förvirring, säger Paulus tydligt här att omskärelse har ett värde.

Judarna, liksom många andra i dag, kan ha uppfattat hans tidigare uttalanden om att fokusera på hjärtats omskärelse, som att köttets omskärelse inte har något värde. För att korrigera detta eventuella missförstånd, som till och med missförstås i dag, klargör Paulus genast att inte bara omskärelse av köttet, som fortfarande har ett värde, eftersom det är en del av Torahn, men hela Torahn, eller Guds ord fortfarande är av värde. Att ha hela Torahn, och att känna till hela Torahn, och utöva den är en FÖRDEL som hedningarna inte hade, eftersom de ännu inte hade hunnit lära sig den.

Att utöva hela Toràn är en FÖRDEL, inte en nackdel, eller något som är dåligt.

Han säger i princip att judarna anförtrotts med Guds ord, vilket definieras som Torahn. (se vår undervisning titeln "[Guds levande Ord](#)" för mer information). Eftersom judarna anförtrotts Torahn, var deras tidpunkt för omskärelse den 8:e dagen efter födslen. Detta är till skillnad från de hedningar, som höll på att omskärningen skulle följa det exempel som gavs till Abraham, att bli omskuren som vuxen.

Detta är helt enkelt att upprepa Pauls tidigare ståndpunkt. Judarna kan inte förvänta sig att hedningarna skulle komma till full förståelse och lydnad till Guds Ord omedelbart. Det tar tid att studera och lära sig dessa saker. Judarna hade växt upp med Torahn i hela sitt liv. Det hade inte hedningarna. Den skillnaden måste respekteras och uppskattas.

Vi ser samma fråga framföras i "[Apostlagärningarna 15.](#)"

Vid det här laget, du bör redan ha gått igenom denna undervisning.

Genom alla Paulus brev, ser vi samma röda tråd, frågor och sammanhang som presenter själva. Vidare...

Romarbrevet 3:3-8

För vad betyder det om några inte trodde? Kan deras otro upphäva Guds trofasthet? Verkligen inte! Låt det stå fast att Gud är sann och varje människa en lögnare, som det står skrivet:
För att du ska få rätt i dina ord och vinna när man går till rätta med dig.

Men om vår orättfärdighet visar Guds rättfärdighet, vad ska vi då säga? Inte kan väl Gud, mänskligt talat, vara orättfärdig när han straffar i sin vrede? (Jag talar på människors sätt.) Verkligen inte! Hur skulle Gud då kunna döma världen? □ Men om Guds sanning genom min falskhet framstår så mycket klarare till hans ära, varför blir jag då dömd som syndare? Eller varför inte säga, så som vissa hånfullt påstår att vi lär: "Låt oss göra det onda för att framkalla det goda"? De ska få den dom de förtjänar. □

Här fastställer Paulus helt enkelt att människor betraktas som syndiga. Även om människan i sig själv är ond, är vår Skapare perfekt och trogen. Även om vi syndar, tar det oss inte bort från vår Skapares trofasthet.

När vi syndar, visar vi att Gud är god. Vår orättfärdighet gör det ännu tydligare och mer uppenbart hur rättfärdig Gud är till sin karaktär.

Paulus menade att vissa skulle säga att Gud är dålig eftersom hans rättfärdighet uppenbaras genom vår orättfärdighet och att Gud fortfarande dömer oss för vår orättfärdighet. Andra kanske säger att eftersom det är bra att vår synd visar på vår Skapares fullkommlighet, så varför syndar vi inte ständigt?

Om vår orättfärdighet är bra genom att den visar på Guds rättfärdighet, så varför skulle Gud fördöma oss för vår orättfärdighet?

Det kanske verkar vara ganska förvirrande argument, men Paulus säger egentligen att det verkligen finns en mening.

Men han gör en distinktion.

Det faktum att vår orättfärdighet som gör att vi bryter mot Guds lag, uppenbarar Hans rättfärdighet. Det innebär att Guds vilja är att vi gör det som är rätt enligt hans perfekta Ord, som bör tjäna en viktigare funktion.

När vår orättfärdighet är uppenbarad för oss, jämfört med Hans rättfärdighet, då skulle vi sträva efter Guds rättfärdighet, som är hans perfekta Torah.

Romarbrevet 3:9-20

Hur är det då? Har vi någon fördel?
Inte alls. Vi har ju redan anklagat alla, både judar och greker, för att stå under syndens välde.
Som det står skrivet: □

*Ingen rättfärdig finns, □ inte en enda. □
Ingen finns som förstår, □ ingen som söker Gud. □
Alla har avfallit, □ alla är fördärvade.
Ingen finns som gör det goda, □ inte en enda.*

*Deras strupe är en öppen grav, □sina tungor använder de till svek. □
De har huggormsgift □ bakom sina läppar.
Deras mun är full av förbannelse □och bitterhet.
Deras fötter är snabba □ till att spilla blod. □
Förödelse och elände □ råder på deras vägar,
och fridens väg känner de inte.
De har ingen gudsfruktan □ för ögonen.*

□
Men vi vet att allt som lagen säger är riktat till dem som står under lagen, för att varje mun ska tystas och hela världen stå skyldig inför Gud. Ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar. Vad som ges genom lagen är insikt om synd. □

Vissa kommer här att säga att det finns inte någon som är rättfärdig. Det är ett riktigt påstående, men vi måste se till sammanhanget.

Det finns de som är rättfärdiga. De som önskar att följa efter Hans lag anses rättfärdiga av Gud.

Till exempel:

Lukas 1:5-6

“På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns i Abias prästavdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru var av Arons släkt och hette Elisabet. Båda var rättfärdiga inför Gud och levde fläckfritt efter Herrens alla bud och föreskrifter. (Se även Matteus 13:17, Habakkuk 1:4, Hosea 14:9, Hesekiel 33:18)

Men för dem som inte söker Gud, som använder sina tungor till att bedra, att förbanna och följa fel vägar, som inte känner till fridens väg och inte har någon Gudsfruktan i sina liv, det är de som är orättfärdiga.

Detta är de människor som är "under lagen" enligt Paulus. De kommer att ställas ansvariga inför Gud och deras mun kommer inte att ha något försvar när de döms.

*Men vi vet att allt som lagen säger är riktat till dem som står under lagen,
för att varje mun ska tystas och hela världen stå skyldig inför Gud.*

Dessa är de människor som inte vill följa Guds lag. Men i själva verket är det raka motsatsen.

Det betyder att de som INTE vill följa Guds lag, är de som är UNDER Guds lag. Ibland förväxlar människor detta genom att tro att de som följer Guds lag är under Guds lag. Mer om detta senare.

Verserna 9-20, låt oss läsa dem igen.

Romarbrevet 3:9-20

*Hur är det då? Har vi någon fördel? Inte alls. Vi har ju redan anklagat alla, både judar och greker, för att stå under syndens välde.
Som det står skrivet: □*

*Ingen rättfärdig finns, □inte en enda. □
Ingen finns som förstår, ingen som söker Gud. □
Alla har avfallit, □alla är fördärvade. □Ingen finns som gör det goda, □inte en enda.
Deras strupe är en öppen grav, □sina tungor använder de till svek. □
De har huggormsgift □ bakom sina läppar.
Deras mun är full av förbannelse □och bitterhet.*

*Deras fötter är snabba □ till att spilla blod. □
Förödelse och elände □ råder på deras vägar, □ och fridens väg känner de inte.
De har ingen gudsfruktan □ för ögonen.*

□

Men vi vet att allt som lagen säger är riktat till dem som står under lagen, för att varje mun ska tystas och hela världen stå skyldig inför Gud. Ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar. Vad som ges genom lagen är insikt om synd. □

Att vara "under lagen" enligt lagen, är inte likställt med huruvida vi ska följa Guds lag eller inte. Att vara "under lagen" motsvarar dem som har syndat, eller följt syndens lag, som förtjänar död och är därmed under "lagen om synd och död."

Det kanske låter förvirrande just nu, särskilt om du inte har tagit del av del 4 i denna serie innan du nu tittar på del 5. Om du minns, nämner Paulus flera lagar i sin undervisning i del 4.

I själva verket nämner han minst sju av dem.

- 1) Guds lag (Rom 3:31; 7:22-25, 8:7)
- 2) Syndens lag (Rom 7:23-25)
- 3) Syndens och dödens lag (Rom 8:2)
- 4) Andens lag (Rom 8:2)
- 5) Trons lag (Rom 3:27)
- 6) Rättfärdighetens lag (Rom 9:31)
- 7) Kristi lag (1 Kor 9:21)

Så inom dessa sju olika lagar som Paulus nämner, är detta den punkt där Paulus introducerar begreppet "syndens lag." Den definieras som förmågan hos "Guds lag" att avslöja synden som är i oss, eftersom det är att bryta mot "Guds Lag" som definierar synd.

Romarbrevet 3:20

**“Ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar.
Vad som ges genom lagen är insikt om synd.”**

Så i detta skede av trosprocessen kan man inte rättfärdigas inför Gud, eftersom vi alla är skyldiga. Allt vi har gjort som vi hävdar är "bra," eftersom det står i "Guds lag," räknas som ingenting förrän vi har kommit till tro.

Det finns en anledning till detta. Huvudsyftet med Guds lag är att ge ära åt vår Skapare. Om vi gör något för att följa Guds lag innan vi tror på vår Skapare, var det inte till Hans ära, utan för oss själva.

Låter det vettigt?

Hur kan det vara gott att göra något för Gud när vi inte tror på Honom? Således är att göra något bra bara till för att tjäna oss själva genom att göra något som tjänar oss själva och att vi mår bra genom att göra något gott. Ser du hur det fungerar?

Vi ska göra gott, eller hålla Guds lag, att tjäna Honom, inte för att vi själva ska må bra.

Detta parti i undervisningen kräver lite mer förklaring för att förklara vad Paulus egentligen menar. Paulus försöker undervisa om processen för tro och frälsning. Vi kommer att sammanfatta mycket av det Paulus undervisar om denna process från Romarbrevet och vi kommer att se det förtydligas i de

följande kapitlen.

Här är först de olika "lagarna" enligt Paulus, som har en stor betydelse i denna process:

- 1) Guds lag (Rom 3:31; 7:22-25, 8:7)
- 2) Syndens lag (Rom 7:23-25)
- 3) Syndens och dödens lag (Rom 8:2)
- 4) Andens lag (Rom 8:2)
- 5) Trons lag (Rom 3:27)
- 6) Rättfärdighetens lag (Rom 9:31)
- 7) Kristi lag (1 Kor 9:21)

Föreställ dig själv som en otroende. Du vet ingenting om Gud, men i ditt hjärta vet du att det finns sådant som bra eller dåligt. Gud utrustade ditt hjärta naturligt med en sådan allmän kunskap om Hans karaktär. Du vet till exempel att det är fel att mörda eller stjäla.

Du kan till och med anse dig vara en god människa, eftersom du inte gör dessa saker. Men någon gång, ställs du inför hela Guds lag, och det faktum att ditt hjärta kan bryta mot Guds lag, även utan att fysiskt göra något som strider mot den.

Så det första steget är att lära känna Guds lag.
Nästa steg är att inse att du har syndat genom att bryta Hans lag.
Detta kallas "Syndens lag."
Paulus introducerar den här i vers 20.

Romarbrevet 3:20

**“Ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar.
Vad som ges genom lagen är insikt om synd.”**

Ha i minnet att han inte använder frasen "syndens lag," men han kommer att göra det senare, så var tålmodig.

Du inser då att du är skyldig och Gud är mer rättfärdig än du, och inför domen, kommer du att bli dömd för att ha brutit mot Hans lag.

Enligt Guds Ord, förtjänar vi då döden. Gud fastställde att vi förtjänar döden, och Gud måste vara trogen mot sitt eget Ord. Det är vad Paulus tidigare sa:

Romarbrevet 3:3

För vad betyder det om några inte trodde? Kan deras otro upphäva Guds trofasthet?

Det är här det börjar bli intressant. Vid denna punkt, är allt man har gjort att exponerat sig själv för hur man är skyldig inför Gud, på grund av Hans lag, oavsett vilka gärningar man har gjort tidigare. Alla har syndat.

Vi vet att sammanhanget i Romarbrevet 3:9-20 berör de som ännu inte kommit in i tron:

**Ingen rättfärdig finns, inte en enda. □
Ingen finns som förstår, □ingen som söker Gud. □**

De som inte är rättfärdiga anses vara de som ännu inte kommit till tro.

Detta vet vi eftersom när någon är i tron, anses de rättfärdiga av Gud.

1 Moseboken 6:9

Detta är Noas fortsatta historia.

Noa var en rättfärdig man och fullkomlig bland sina samtida. Han vandrade med Gud.

1 Moseboken 15:6

Och Abram trodde på Herren, och han räknade honom det till rättfärdighet.

1 Moseboken 18:23

Och Abraham gick närmare och sade:

"Vill du förgöra den rättfärdige tillsammans med den ogudaktige?"

Lukas 1:6

Båda var rättfärdiga inför Gud och levde fläckfritt efter Herrens alla bud och föreskrifter.

Matteus 25:46

Och dessa ska gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv." □

Så när vi inser att vi alla lever i synd och att vi alla är skyldiga, är nästa steg att komma in i tron och att förstå att Guds ord och Hans löften är sanna.

Guds rättfärdighet blev uppmärksammas när vi blev medvetna om vår synd. Vi har nu också insett att Guds rättfärdighet, bortsett från synd eller brytandet av lagen, är Guds rättfärdighet genom Jesus Kristus. Detta är vad Paulus talar om i nästa verser;

Romarbrevet 3:21-31

Men nu har det uppenbarats en rättfärdighet från Gud utan lag, en som lagen och profeterna vittnar om, en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus för alla som tror.

Här finns ingen skillnad. Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de förklaras rättfärdiga som en gåva, av hans nåd, därför att de är friköpta av Kristus Jesus.

Honom har Gud ställt fram som en nådstol genom tron på hans blod. Så ville han visa sin rättfärdighet, eftersom han i sitt tålmod hade lämnat de tidigare begångna synderna ostraffade. I den tid som nu är ville han visa sin rättfärdighet:

att han både är rättfärdig och förklarar den rättfärdig som tror på Jesus.

Så det är genom Jesu verk som vi är rättfärdiggjorda till frälsning, när han "gick förbi" våra tidigare synder.

Våra gärningar har ingen betydelse för vår frälsning. Våra gärningar är inte i syftet med frälsning. De tjänar ett annat syfte, och Paulus kommer att tala om detta senare. För tillfället vill Paulus klargöra att våra verk att följa lagen inte är samma sak som Jesu verk i lagen. Hans verk erbjuder oss frälsning. Vår laglydnad är till för ett annat ändamål som inte har med vår frälsning att göra.

Romarbrevet 3:27-31

Vad kan vi då berömma oss av? Beröm är uteslutet. Genom vilken lag? Gärningarnas? Nej, genom trons lag. Vi hävdar nämligen att människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar. Eller är Gud bara judarnas Gud? Är han inte också hedningarnas? Jo, också hedningarnas, lika sant som att Gud är en, han som förklarar den omskurne rättfärdig av tro och den oomskurne genom tron. □

Upphäver vi då lagen genom tron? Verkligen inte! Vi upprätthåller lagen. □

Så, Paulus etablerade flera saker här:

1) Lydnad är inte till för vår frälsning, utan resultatet av vår tro. Vi tror att Guds ord är sant och det är grunden för vår tro. Eftersom vi tror att Guds Ord är sant, gör vi sedan eller lyder vad vi anser vara sant. Så enkelt är det egentligen.

2) Paulus säger också att Gud är både hedningaras och judarnas Gud. Det innebär att Gud inte skiljer på lydnad till lagen för judarna och en annan lag för hedningarna. Det är helt främmande. Han behandlar oss alla som lika och ger alla samma välsignelser och frihet enligt samma perfekta lag. Vi talade om detta i ett tidigare avsnitt i denna serie.

3) Det viktigast är att Paulus vill göra mycket, mycket klart för oss, är att vår lydnad i tro inte har något att göra med vår frälsning, vilket betyder att Guds lag inte förändrats.

Guds lag är FORTFARANDE HELT INTAKT.

Vi är här för att upprätthålla och lyda Guds lag.

Detta ger den fulla tillbakablick till det faktum att Paulus öppnade brevet med att Guds nåd leder oss in i trons lydnad.

Efter att ha sagt allt detta, låt oss läsa det igen.

Romarbrevet 3:27-31

Vad kan vi då berömma oss av? Beröm är uteslutet. Genom vilken lag?

Gärningarnas? Nej, genom trons lag. Vi hävdar nämligen att människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar. Eller är Gud bara judarnas Gud?

Är han inte också hedningarnas? Jo, också hedningarnas, lika sant som att Gud är en, han som förklarar den omskurne rättfärdig av tro och den omskurne genom tron. □

Upphäver vi då lagen genom tron? Verkligen inte! Vi upprätthåller lagen. □

Vidare till kapitel 4;

Paulus använder sedan Abraham för att illustrera vad han talar om, eftersom det är underförstått att Abraham ansågs vara rättfärdig på grund av sin tro;

1 Moseboken 15:6

“Och Abram trodde på Herren , och han räknade honom till rättfärdighet.”

Här talar Paulus om detta. Han säger att Abraham trodde, och etablerade sin tro och ansågs rättfärdig, även innan han ens var lydig till Guds lag.

Romarbrevet 4:1-5

“Vad ska vi då säga att Abraham fann, vår förfader efter köttet? Om Abraham förklarades rättfärdig genom gärningar, då har han något att berömma sig av – men inte inför Gud.

För vad säger Skriften? Abraham trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet.

Den som har gärningar får sin lön, inte av nåd utan som förtjänst.

Men den som utan gärningar tror på honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig, han får sin tro tillräknad som rättfärdighet. □

Men det betyder inte att Abraham avstod från att lyda Guds lag.

1 Moseboken 26:5

...eftersom Abraham lyssnade till min röst och tog vara på det jag förordnat: mina befallningar, föreskrifter och lagar."

Här ger Paulus ett annat exempel, hur det förhöll sig med David, för att visa hur trons förlåtelse är till för alla som tror, och talar sedan om Abrahams som exempel.

Han gör allt för att visa att det är bra att hedningar kommer till tro och visar också att det är bra om det finns en fördröjning i deras förståelse av lydnaden beträffande omskärrelse när de väl kommit till tro. Samma sak som med Abraham;

Romarbrevet 4:6-12

“Därför uttalar också David sin saligprisning över den människa som Gud tillräknar rättfärdighet utan gärningar:

*Saliga är de som fått sina brott förlåtna, sina synder övertäckta.
Salig är den som Herren inte tillräknar synd.”* □

Gäller den saligprisningen bara de omskurna eller även de oomskurna?

Vi säger ju att Abraham fick tron tillräknad som rättfärdighet. När fick han den tillräknad?

Som omskuren eller som oomskuren? Inte som omskuren, utan som oomskuren.

Han fick omskärrelsens tecken som bekräftelse på trons rättfärdighet,

och den hade han redan som oomskuren. Så skulle han bli far till alla oomskurna som tror,

och så skulle rättfärdighet tillräknas dem. Han skulle också bli far till de omskurna,

de som inte bara tillhör de omskurna utan också vandrar i spåren av den tro som vår far

Abraham hade redan som oomskuren. □

Kom dock ihåg att Paulus sa att vi ska ändå följa Guds lag, som även omfattar omskärrelse.

Paulus poäng är att lydnad inte ger oss rätten till frälsning, det är tron som ger oss löftet om

frälsning, det är Paulus bestämda uppfattning, men blanda inte ihop det med idén att vi inte ska hålla

Guds lag. Paulus beskriver helt enkelt anledningen till att vi ska hålla Guds lag eller mer specifikt,

att hålla Guds lag har inte med vår frälsning att göra.

Detta förklarar han här...

Romarbrevet 4:13-15

“Det var inte genom lagen som Abraham och hans avkomlingar fick löftet att arva världen, utan genom den rättfärdighet som kommer av tro. Om de som håller sig till lagen blir

arvingar, då är tron meningslös och löftet upphävt. Lagen framkallar ju vrede.

Men där ingen lag finns, där finns inte heller någon överträdelse.”

Paulus synpunkt är att om löftet till Abraham skulle innebära att följa Guds lag inte skulle vara tro.

Men löftet var ju byggt på tro. Paulus säger något mycket intressant här;

“Lagen framkallar ju vrede. Men där ingen lag finns, där finns inte heller någon överträdelse.”

Lagen framkallar Guds vrede eftersom vi har alla har övergett den. Kom ihåg syndens och dödens lag. Vi har alla syndat och därmed förtjänar dödens vrede.

Men, det betyder inte att vi gjort oss av med lagen, eftersom Paulus andra punkt är att om du överger lagen, finns det ändå ingen överträdelse, eftersom synden definieras av lagen.

“Men där ingen lag finns, där finns inte heller någon överträdelse.”

Så vad vi förstår gäller Guds lag fortfarande, eftersom synden fortfarande existerar, och synden definieras i Guds lag. Paulus fortsätter sedan tillbaka på temat hur Guds löften är grundade på tro.

Romarbrevet 4:16-25

Därför heter det "av tro", för att det ska vara av nåd och löftet stå fast för alla hans avkomlingar, inte bara för dem som hör till lagens folk utan också för dem som har Abrahams tro. Han är allas vår far, som det står skrivet: Jag har gjort dig till far till många folk. Och det är han inför den som han trodde på, Gud som ger liv åt de döda och kallar på det som inte är till som om det var till. Där hoppet var ute hoppades han ändå och trodde och blev så far till många folk, som det var sagt: Så ska din avkomma bli. Han vacklade inte i tron när han tänkte på sin döda kropp – han var omkring hundra år – och att Saras moderliv var dött. Han tvivlade inte i otro på Guds löfte utan blev i stället starkare i tron och gav Gud äran, fullt övertygad om att vad Gud hade lovat var han också mäktig att hålla. Därför räknades det honom till rättfärdighet. □

Men dessa ord räknades honom till rättfärdighet skrevs inte bara för hans skull, utan även för vår skull. Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som uppväckte vår Herre Jesus från de döda, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull. □

Sedan fortsätter Paulus detta ämne i kapitel 5 ...

Romarbrevet 5:1-14

“När vi nu har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus. Genom honom har vi också tillträde till den nåd som vi nu står i, och vi gläder oss i hoppet om Guds härlighet. Men inte bara det, vi gläder oss också mitt i våra lidanden, för vi vet att lidandet ger tålamod, tålamodet fasthet och fastheten hopp. Och hoppet sviker oss inte, för Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande som han har gett oss.

□

För när tiden var inne, medan vi ännu var maktlösa, dog Kristus i de ogudaktigas ställe. Knappast vill någon dö ens för en rättfärdig – jo, kanske vågar någon dö för den som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. □

När vi nu har förklarats rättfärdiga genom hans blod, hur mycket mer ska vi då inte genom honom bli frälsta från vredesdomen? För om vi som Guds fiender blev försonade med honom genom hans Sons död, hur mycket mer ska vi då inte som försonade bli frälsta genom hans liv? Men inte bara det, vi gläder oss också i Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har tagit emot försoningen. □

Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden. På så sätt nådde döden alla människor, eftersom alla hade syndat. Synd fanns i världen redan före lagen, men synd tillräknas inte där ingen lag finns.

Ändå regerade döden från Adam till Mose, också över dem som inte hade syndat genom en sådan överträdelse som Adams. Och Adam är en förebild till den som skulle komma. □

Här bör vi stoppa för ett ögonblick. Vad menade Paulus när han sa:

Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden. På så sätt nådde döden alla människor, eftersom alla hade syndat. Synd fanns i världen redan före lagen, men synd tillräknas inte där ingen lag finns.

Vi minns alla händelsen i 1 Moseboken, Adams synd, hans underlåtenhet att vakta och skydda trädgården, som han instruerades om och därmed lät synden komma in i världen genom Eva och sig själv. Således hade Adam tagit emot Torahn, eller Guds instruktioner. Men han misslyckades med att

hålla Guds lag, som definieras som synd. Synd leder till döden. Således förstår vi varför Paulus namnger konceptet "lagen om synd och död." Paulus sa också detta, vilket är mycket viktigt.

Synd fanns i världen redan före lagen, men synd tillräknas inte där ingen lag finns.

Många tror att Guds lag inte gavs förrän av Mose. Men det var först då den blev nedskriven. Guds Ord är evigt och oföränderligt. Vad som var synd tidigare är samma nu, eftersom Gud är densamme igår, dag och i evighet. Det är Paulus punkt här. Poängen är att om det fanns synd innan lagen gavs till Mose, då måste också Guds lag existerat före Mose. Varför? Jo om synden existerar, betyder det att lagen existerar. Guds lag förmedlades helt enkelt vidare muntligt. Det var därför Noa kände till rena och orena djur redan i Första Mosebok 7. Det var därför Kain förstod att mörda var fel. Detta var därför Kain och Able kände till olika typer av offer och när de skulle offras (Genesis 4). 1 Moseboken är inte en bok som var ämnad att ge oss Guds lag. Det är reserverat för andra böcker. Att anta att bara för att Guds lag inte till fullo är skrivet i Första Mosebok är att anta att det var syftet med 1 Moseboken. Uppenbarligen var det inte så och såsom redan framgått, hade de redan Torahn före Mose tid.

Paulus fortsätter att tala om hur Jesus agerande och erbjöd oss frälsning av nåd;

Romarbrevet 5:15-21

“Men syndafallet kan inte jämföras med nåden. För om de många dog genom en endas fall, så har Guds nåd och gåva så mycket mer överflödat till de många genom en enda människas nåd, Jesu Kristi nåd. Inte heller kan gåvan jämföras med det som kom genom en endas synd. Domen kom genom en enda och ledde till fördömelse, men gåvan kom efter mångas överträdelser och ledde till ett frikännande. För om döden kom att regera efter en endas fall genom denne ende, hur mycket mer ska då inte de som tar emot den överflödande nåden och rättfärdighetens gåva få regera i liv genom den ende, Jesus Kristus?

□

Alltså: liksom en endas fall ledde till fördömelse för alla människor, så har en endas rättfärdighet lett till ett frikännande, till liv för alla människor. Liksom de många stod som syndare genom en enda människas olydnad, så ska också de många stå som rättfärdiga genom den endes lydnad. Dessutom kom lagen in för att fallet skulle bli större. Men där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer. Liksom synden regerade genom döden, så skulle också nåden regera genom rättfärdigheten och ge evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre. □

Romarbrevet 6:1-4

“Vad ska vi då säga? Ska vi bli kvar i synden så att nåden blir större? Verkligen inte! Vi som har dött bort från synden, hur skulle vi kunna fortsätta leva i den? □ Eller vet ni inte att alla vi som är döpta till Kristus Jesus är döpta till hans död? Vi är begravda med honom genom dopet till döden för att leva det nya livet, liksom Kristus är uppväckt från de döda genom Faderns härlighet.”

Paulus tyckte nog om att provocera människor, men här är en nästan galen fråga. Om vår synd är nödvändig för Guds nåd och Guds nåd är bra, så varför är det inte bra att vi bara syndar oftare så att det finns mer nåd? Kom nu ihåg att synd definieras av att bryta mot Guds lag (1 Joh 3:4).

Paulus säger benhårt NEJ! Vi ska inte synda.

...Den som ägnar sig åt synd bryter mot lagen, för synd är brott mot lagen. (1 Joh 3:4).

För att besvara detta ytterligare, ställer Paulus en annan viktig fråga;

Om vi dog i Messias och vår synd dog med honom, och vi anser att det är bra att vi dött från vår synd, varför skulle vi då vilja fortsätta att synda?

“Vi är begravda med honom genom dopet till döden för att leva det nya livet.”

Den nya liv som vi ska vandra i är Guds lag. Lagen är den livets väg som vi ska promenera på. I vårt gamla liv, som den gamla människan, vandrade vi i synd. Nu i vårt nya liv, som en ny människa, ska vi vandra efter Guds lag.

Den gamla människan var vårt tidigare sätt att leva, i synd. Det nya är Guds lag, Torahn. Det är det nya sättet att leva i tro.

Paulus undervisar inte om något nytt, bara vad som redan är en verklighet.

Ordspråksboken 6:23

“Ty budet är en lykta och undervisningen ett ljus, förmanande tillrättavisning är en livets väg.

Paulus fortsätter att förklara och visar att vi har dött från synden och därför inte längre förtjänar döden. Detta för att bekräfta sin slutsats att vi inte längre är under synden och dödens lag.

Allt i denna process innebär att vi dör till Honom dagligen, men vi kommer inte att följa Guds lag fullkomligt och vara helt fri från synd före uppståndelsen, där våra nya kroppar kommer att längta efter Guds lag och vägra följa vår köttsliga vilja.

Romarbrevet 6:5-11

För om vi är förenade med honom i en död som hans, ska vi också vara det i en uppståndelse som hans. □ Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus, för att syndens kropp ska berövas sin makt så att vi inte längre är slavar under synden. Den som är död är förklarad fri från synden. □ Har vi nu dött med Kristus, tror vi att vi också ska leva med honom.

Vi vet att Kristus är uppväckt från de döda och aldrig mer dör. Döden har ingen makt över honom längre. Hans död var en död från synden en gång för alla, men hans liv är ett liv för Gud. Så ska också ni se på er själva: ni är döda från synden och lever för Gud i Kristus Jesus. □

Vi har dött bort från synden och den naturliga följd som är döden, därför borde vi ha intresse av att inte synda längre, vilket innebär att lyda Guds lag genom trons lydnad, den definition Paulus inledde detta brev med.

Nu kommer vi till en annan kontroversiell vers, att vi inte längre är under lagen, utan under nåden. Detta kan vara en av Paulus mest missförstådda verser.

Romarbrevet 6:12-14

Synden ska därför inte regera i er dödliga kropp så att ni lyder dess begär. Ställ inte era kroppar i syndens tjänst som redskap för orättfärdigheten, utan ställ er i Guds tjänst. Ni som var döda men nu lever, ställ era kroppar i Guds tjänst som redskap för rättfärdigheten. **Synden ska inte vara herre över er**, för ni står inte under lagen utan under nåden. □

Lägg märke till att han säger;

“Synden ska inte vara herre över er.”

Vilket betyder att en gång i våra liv, hade synden herravälde över oss.

Eller en gång i tiden var vi "under synden."

Man skulle kunna säga, att Paulus inte talar om att vi är "under synden," utan att vi inte längre är "under lagen."

Och det är där felet inträffar.

Även om det är nästan exakt samma mening, gör alltför många misstaget att Paulus I första halvan av meningen talar om en sak, och I den andra halvan handlar det om något annat.

Hur många har hört frasen i bibliska hermeneutiska sammanhang; Sammanhanget, sammanhanget?

Sammanhanget är allt!

Tänk på detta för ett ögonblick. Denna lag, som vi inte längre är under, avser faktiskt att synden inte längre har någon makt över oss.

Den lag som vi inte längre är under har också att göra med att vi heller inte längre är under synden.

Det är sammanhanget som ges oss, i samma mening.

Du tror kanske att det skulle vara lätt att räkna ut, men doktrinära fördomar är OERHÖRT svårt att övervinna i ens sinne.

Tänk på detta ...

Om Paulus nu skulle hänvisa till att inte längre är under Guds lag i Romarbrevet 6:14, menade han då att vi inte är under Guds lag, eftersom vi inte är under synden?

Om det är Guds lag eller Torahn som inte längre över oss, då det skulle innebära att Paulus likställer Guds lag med synd.

Är Guds lag synd?

Du kanske tänker, säkert finns det ingen som tror att Guds lag skulle vara synd. Det är dock precis vad Romarbrevet 6:14 innebär när man läser det, om man missförstår sambandet med förstås. Men bara om den lag som Paulus talar om här är Guds lag.

Romarbrevet 6:14

Synden ska inte vara herre över er, för ni står inte under lagen utan under nåden. □

Egentligen förutser Paulus denna möjliga förväxling, och han verkar ta den ur sitt sammanhang. Han ställer faktiskt denna fråga i nästa kapitel;

Romarbrevet 7:7

Vad ska vi då säga? Att lagen är synd? Verkligen inte!
Men det var först genom lagen som jag lärde känna synden.
Jag hade inte vetat vad begäret var om inte lagen hade sagt:
Du ska inte ha begär.

Så det är med hjälp av Guds lag som vi kan definiera synden.
Bibeln instruerar oss om att bryta mot Guds lag är synd.

1 Johannes 3:4

Den som ägnar sig åt synd bryter mot lagen, för synd är brott mot lagen.

Det hebreiska ordet "lag" eller Torah betyder helt enkelt "instruktioner."

Således är syndens lag en instruktion som är emot Guds lag.

Om du så vill, liksom Paulus, kan du sedan kalla denna instruktion för "syndens lag."

Vårt kött "instruerar" oss mot instruktionerna, eller Guds Torah.

Det instruerar synden.

Det kan också kallas, som Paulus gör, syndens lag.

I kapitel 7 kommer vi att diskutera mer om var syndens instruktioner kommer ifrån.

Vi går vidare;

Synd, eller att bryta mot Guds instruktioner, leder till döden. Vi lärde oss detta redan från början, och av den anledningen som vi redan vet, beskrev Paulus även detta i de senaste kapitlen, vilket också ger oss en bild av sammanhanget.

1 Moseboken 2:16-17

Och Herren Gud gav mannen denna befallning: "Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö."

Paulus täcker avsiktligt samma sak långt innan vi ens kommer till Romarbrevet 6.

Romarbrevet 5:12

Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden.

På så sätt nådde döden alla människor, eftersom alla hade syndat.

Således instruerar oss vår Skapare genom 1 Moseboken, Paulus och andra ställen i Skriften, att "Syndens lag" leder till döden.

Detta skulle naturligtvis vara en annan instruktion, eller lag om man så vill.

Paulus refererar till detta som "lagen om synd och död."

Vi har inte uppfunnit detta koncept bara för att förvirra dig. Vi kommer faktiskt att visa dig Paulus slutliga uttalande om att detta är hans viktigaste punkt relaterat till kapitel 6 och 7.

Med andra ord, om du inte riktigt hänger med oss ännu, ha tålamod, och vi kommer att leda dig fram till Paulus undervisning om lagen av synd och död.

Vad vi menar är att Paulus inför begreppet som kallas "Lagen om Synd och död" i Romarbrevet 6:14, och att han inte specifikt talar om Guds lag i detta sammanhang.

Det innebär specifikt att Paulus inte talar om att vi inte är under "Guds lag," men han säger att vi inte längre är under "lagen av synd och död."

Vi menar att när Paulus lär att när vi kommer in i tron, gör vår Messias död möjligt för oss att vara fria från syndens fångenskap och tillåter oss att övervinna döden. Med andra ord är vi inte längre under lagen om synd och död, utan under nåden.

Vi är alltså inte längre under "lagen av synd och död."

Om det låter som en töjning av gränserna, tror vi att en tvekan att acceptera denna förklaring skulle kunna vara resultatet av en lång tids kristen programmering som har fått många att tro att Paulus säger att vi är inte längre under Guds lag.

Vi kommer att visa dig var Paulus tydligt fastställer detta i samma sammanhang.

Som vi noterade, är sammanhanget det att vi inte längre är under synden och det har att göra med en lag som vi inte längre är under. Paulus nämner uttryckligen något som kallas "Syndens lag," som inte

bara skiljer sig från "Guds lag," utan "syndens lag" är faktiskt raka motsatsen till "Guds lag," när han förklarade att synd är att bryta mot "Guds Lag."

Många kommer ändå hävda att Paulus talar om "Guds lag" i Romarbrevet 6:14, medan det i själva verket är raka motsatsen till det sammanhang som han presenterar för oss.

Observera, att ingenstans i Romarbrevet 6 tar nämns specifikt "Guds lag," så vi tvingas att avgöra från sammanhanget exakt vilken lag eller instruktion Paulus hänvisar till i Romarbrevet 6:14. Detta kan endast ske genom granskning av det omedelbara sammanhanget.

Så snälla ge oss möjlighet att avslöja sammanhanget i Romarbrevet 6:14.

Vi visade redan att lagen Paulus anger att vi är inte längre under, har något att göra med lagen om synd och dess herravälde eller trældom över oss.

Romarbrevet 6:14

[Synden ska inte vara herre över er, för ni står inte under lagen utan under nåden.](#) □

I samma kapitel säger Paulus att döden inte längre har någon makt över Jesus Kristus, och därigenom lever vi också och döden har inte längre någon makt över oss.

Romarbrevet 6:8-9

[Har vi nu dött med Kristus, tror vi att vi också ska leva med honom. Vi vet att Kristus är uppväckt från de döda och aldrig mer dör. Döden har ingen makt över honom längre.](#)

Enligt sammanhanget relaterat till att inte vara "*under lagen*" får vi veta att både synd och död inte längre har någon makt över oss, åtminstone enligt sammanhanget.

Så vi menar att Paulus inte lär att vi inte längre under Guds lag, utan i stället visar att vi inte under "*syndens och dödens lag*."

Ja, det är precis vad vi säger!

Det kan finnas några som helt enkelt har hört, för många gånger, att Paulus lär att vi inte står under Guds lag, utan under nåden, så vi kommer att göra det möjligt Paulus bara för att ge bort här.

Gör inga misstag, den lag som Paulus säger att vi inte är under görs mycket, mycket tydligt för dem som bara fortsätter läsa förbi Romarna 6:14.

Paulus avslutar och sammanfattar detta ämne genom att säga detta bara några verser senare:

Romarbrevet 8:1-2

[Så finns nu ingen](#) (lägg märke till hur orden "så finns nu ingen" används på ett avgörande och sammanfattande sätt) [fördömelse för dem som är i Kristus Jesus. Livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag.](#)

Detta borde ge en bättre förklaring.

Nåd tar emot förlåtelse för att bryta mot Guds lag, som definieras som synd. Synden leder till döden. Således är att vara under nåden, innebär att vi är fria från syndens bojor och död som skulle resultera från den.

Men därför är vi inte befriade från "Guds lag," utan i stället är vi befriade från "Lagen om Synd och död." Det skulle vara helt fel att säga att det är nåden som är den nåd som orsakar oss att inte längre vara under Guds lag. Om Guds lag inte fanns, skulle det inte finnas någon synd. Guds lag definierar synd och då skulle vi skulle inte behöva nåden.

Naturligtvis ger Paulus återigen hela poängen här:

Romarbrevet 7:7

Vad ska vi då säga? Att lagen är synd? Verkligen inte! Men det var först genom lagen som jag lärde känna synden. Jag hade inte vetat vad begäret var om inte lagen hade sagt:
Du ska inte ha begär.

Om Guds lag inte fanns, skulle det inte finnas någon synd. Om det inte fanns någon synd, skulle vi inte behöva nåden överhuvudtaget.

Precis som hela Psalm 119 lär oss, säger Paulus att Guds lag har ett värde i sig själv för att påpeka för oss vad som är synd, och därmed visar oss den rätta vägen att gå. Guds lag är frihet och glädje! Så om sammanhanget betyder någonting, borde vi nu alla förstå att Paulus aldrig sagt att vi inte står under Guds lag. Man kan inte påstå att Paulus någonsin lärde något sådant.

Allt vi kan säga är att Paulus undervisade om att vi inte längre är under "Synden och dödens lag," som är den dirketa motsatsen till Guds Lag och Liv.

Låt oss fortsätta med resten av kapitel 6 .

Romarbrevet 6:15

Hur är det då? Ska vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden?
Verkligen inte!

Paulus svarar på en fråga som han tror vissa kanske kommer att ha. Om vi i vår tro genom nåd inte längre är under straff för vår synd, kan vi då inte bara synda vidare och allt bli bra ändå?

Nej, säger han. Vi ska inte synda, "*verkligen inte!*" Om synden är att bryta mot Guds lag, som han sa tidigare i Romarbrevet, säger han att vi ska fortfarande lyda Guds lag.

Paulus anger tydligt, att vara under nåden är ingen ursäkt för att inte följa Guds lag.

Romarbrevet 6:15

Hur är det då? Ska vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden?
Verkligen inte!

Han fortsätter sedan att förklara detta i termer av slaveri. Vi rekommenderar vår undervisning "[Bound to Righteousness](#)" för mer om detta ämne.

I allmänhet finns det två typer av slaveri; antingen tjänar vi Gud genom att lyda hans lag, vilket är slav till rättfärdighet, annars tjänar vi synden genom att bryta Guds lag, och är dermed slavar under synden. Det finns bara de två alternativen.

Det finns inget här som talar om att vi inte ska lyda Guds lag längre.
Det är inte ett något valbart alternativ för den som vill tjäna Gud.

Paulus avslutar detta avsnitt med att säga att en slav till rättfärdighet leder till evigt liv. Alternativet är att vara en slav under synden vilket ofrånkomligen leder till till döden. Han säger igen helt enkelt att som troende är vi inte längre under lagen om synd och död, utan under nåden.

Romarbrevet 6:16-23

Vet ni inte att om ni ställer er som slavar under någon och lyder honom, då är ni hans slavar och det är honom ni lyder: antingen synden, vilket leder till död, eller lydnaden vilket leder till rättfärdighet? □ Men Gud vare tack! Ni var slavar under synden, men nu har ni av hjärtat börjat lyda den lära som ni blivit överlämnade åt. Nu är ni befriade från synden och slavar hos rättfärdigheten – jag använder en enkel bild för er mänskliga svaghets skull. Så som ni förr ställde era kroppar i orenhetens och laglöshetens tjänst till laglöshet, så ska ni nu ställa era kroppar i rättfärdighetens tjänst till helgelse. □

När ni var slavar under synden var ni fria från rättfärdigheten. Men vad fick ni då för frukt? Sådant som ni nu skäms över, eftersom det slutar i döden. Men nu när ni är befriade från synden och slavar hos Gud, får ni helgelse som frukt och till slut evigt liv. Syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre. □

När man läser kapitel 6 tror många felaktigt att vi inte längre under "Guds lag" på grund av nåd. Men vi visade nyss att vi inte längre är under "lagen om synd och död" på grund av nåd.

Sektionernas rubriker har i olika översättningar infogats av översättarna själva och inte av Paulus. Titeln i sig kan få läsaren att tro att vi nu har befriats från Guds lag, även om Paulus tillbringade hela den sista halvan i kapitel 6 om att vi bör vara slavar till Guds lag, och inte slavar till synden.

Låt oss läsa det här partiet i kapitel 7;

Kapitel 7:1

Eller vet ni inte, bröder – jag talar till sådana som känner lagen – att lagen råder över människan så länge hon lever?

Nu måste vi stanna upp lite. Paulus talar till dem som känner Guds lag, även kallad Torahn. Tyvärr förstår de flesta kristna lärare idag inte Torahn. En del förstår något mer än de flesta, men verkligheten är den att uppgifterna om lydnad till Torahn är dold för många.

Några bevis på detta är följande svar när man talar om lydnad till Torahn:

- 1) Varför stenar ni inte människor?
- 2) Offrar ni hemma i trädgården?
- 3) Varför förnekar ni nåden?

Sådana frågor visar bara på en persons brist på kunskap om Guds Torah. Detta är dock förståeligt, eftersom de flesta lär att det inte finns något värde i att känna till hela Guds lag.

När Paulus skriver att detta avsnitt är till FÖR SÅDANA SOM KÄNNER LAGEN (Torahn), säger han underförstått i början av detta avsnitt att "du borde bättre känna till Torahn innan du läser det här avsnittet, eftersom jag talar till sådana som känner lagen."

Många som läser det här avsnittet känner inte till Guds lag (Torahn), och lämnar det snabbt texten och tänker att vi är inte längre under Guds lag, och struntar helt i den målgrupp Paulus egentligen talade till.

Kom ihåg att Paulus har undervisat sedan kapitel 6 om att vi inte längre under lagen om synd och död, för den definieras med att bryta mot Guds lag, vilket är synd och straffet som följer är döden.

Ändå vill vissa ändra sammanhanget och plötsligt få honom att säga att vi inte längre är under Guds lag. Sammanhanget handlar fortfarande om att lyda Guds lag i tro och att vi inte längre under syndens och dödens lag. Paulus är varken velig eller sinnesslö. Visst är han kanske svår att förstå ibland, men åtminstone stämmer hans slutsatser med sammanhanget, så låt oss gå efter dessa.

Låt oss läsa resten ...

Kapitel 7:2-3

En gift kvinna är genom lagen bunden vid sin man så länge han lever. Men om mannen dör, är hon fri från den lag som band henne vid mannen. Om hon ger sig åt en annan man medan hennes man lever, kallas alltså hon äktenskapsbryterska. Men om mannen dör är hon fri från lagen, och då är hon ingen äktenskapsbryterska om hon ger sig åt en annan man.

En undervisning som vi starkt rekommenderar dig att titta på i detta ämne har titeln:

[“De förlorade fären.”](#) Detta avsnitt är inte en undervisning om att vi inte ska lyda Guds lag, utan det lär oss att vi är befriade från straff om vi bryter mot Guds lag.

Vi är befriade från lagen av synd och död.

Vår relation till vår Skapare ges ofta till oss i metaforen med äktenskapet. I äktenskapet blir två till ett. Om en gift kvinna (som var Israels hus - Jeremia 3:8) begår äktenskapsbrott, förtjänar hon döden enligt Torahn (3 Moseboken 20:10).

Så än en gång, talar Paulus om lagen av synd och död, olydnad mot lagen, och de konsekvenser som följer. I det här fallet använder han olydnad i lagen om äktenskap, äktenskapsbrott, vilket också leder till döden, som ett exempel.

Paulus säger inte att vi inte står under Guds lag. Han undervisar att vi i döden befrias från det straff som lagen kräver, vilket är döden. Om du inte tror oss på denna punkt, vänligen låt Paulus att fortsätta sin förklaring av sin metafor. Försök själv att se om han lär att vi befrias från straffet genom att bryta mot Guds lag, vilket innebär död, eller om han säger att vi är fria från Guds önskan att hålla Hans lag.

Romarbrevet 7:4-6

Så har också ni, mina bröder, **genom Kristi kropp dödats från lagen** så att ni tillhör en annan, honom som har uppstått från de döda, för att vi ska bära frukt åt Gud. **Så länge vi levde i köttet var de syndiga begären som väcktes genom lagen verksamma i våra kroppar så att vi bar frukt åt döden.** Men nu är vi lösta från lagen, eftersom vi har dött bort från det som höll oss fångna. Nu står vi i Andens nya tjänst och inte i bokstavens gamla tjänst. □

Vi är nu fria från syndens lag som leder till döden. Ser du det? Kom ihåg att hela kapitel 6 och 7 leder till Paulus slutsats att vi inte längre är under lagen om synd och död.

Vissa menar att Guds lag håller oss fångna;

...eftersom vi har dött bort från det som höll oss fångna.

Men vad är det Paulus säger att vi dött bort från? Dog vi bort från synden (syndens lag) eller dog vi bort från Guds lag? Guds lag exponerar syndens lag som verkar inom oss och sedan dör vi bort från denna syndens lag i vår tro.

Guds lag kan inte hålla oss fångna i lydnad, för Torahn anses vara befrielse och frihet. På hebreiska betyder det att gå fram på en "rymlig plats." Det är synden som skapar begränsningar i våra liv och orsakar trældom. Synden är ett fängelse, vilket leder till döden. Det gör inte Guds lag.

Psaltaren 119:44-45

Jag vill alltid följa din undervisning, □
för alltid och för evigt. □
Jag kan gå fram på rymlig plats, □
för jag begrundar dina befallningar. □

Den skrivna lagen kräver vår död, men vi vandrar i Anden.

Nu står vi i Andens nya tjänst och inte i bokstavens gamla tjänst. □

Men bara för att vi vandrar i Anden betyder det att vi inte ska vandra i Guds lag?

Självklart inte!

Paulus undervisar om att profetian var relaterad till Anden och Guds lag.

Allt detta var förutsagt att hända. Vi ska vandra i Anden, så att vi kommer att HÅLLA Guds lag.

Vissa lär att vandra i Anden gör att vi inte behöver vandra i Guds lag.

Det är raka motsatsen till vad Bibeln säger.

Kom ihåg att Paulus började detta kapitel med att tala till sådana som känner Guds lag.

Han talade till förlorade fåren av Israels hus. Här är den profetia Paulus talar om som är riktad till de förlorade fåren av Israels hus, de som var skilda (Jeremia 3:8);

Hesekiel 36:26-27

Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er.
Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött.
Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar
och håller mina lagar och följer dem.

För mer information om vad det innebär att vandra i Anden, eftersom det relaterar till Guds lag, rekommenderar vi vår undervisning "[Vandra i Anden.](#)"

Kom ihåg att Jesus kom för att samla ihop de förlorade fåren av Israels hus.

Det var Hans egentliga syfte.

Matteus 15:24

Han svarade: "Jag är **inte sänd till andra** än de förlorade fåren av Israels hus."

Bara ifall någon fortfarande tror att Paulus säger att vi är befriade från Guds lag eller blandar ihop Guds lag med lagen om synd och död, vilket uppenbarligen många gör, fortsätter han här med ett antal viktiga förtydliganden;

Romarbrevet 7:7-12

Vad ska vi då säga? Att lagen är synd? Verkligen inte! **Men det var först genom lagen som jag lärde känna synden.** Jag hade inte vetat vad begäret var om inte lagen hade sagt:

Du ska inte ha begär. Men synden grep tillfället och väckte genom budordet alla slags begär i mig. Utan lag är synden död. En gång levde jag utan lag, men när budordet kom fick synden liv och jag dog. Det visade sig att budordet som skulle föra till liv ledde till död. Synden grep tillfället och bedrog mig genom budordet och dödade mig genom det.
Alltså är lagen helig och budordet heligt, rätt och gott.

Så, vad vill Paulus säga oss här?

Guds lag definierar synden genom något som är emot Guds lag. Något som är emot Guds lag anses vara synd. Paulus trodde att han var levande genom att leva ett syndigt liv, men när han läste lagen insåg han att han var dömd till döds. Guds lag dödade honom.

Är det dåligt?

Nej! Absolut inte. Vår syndiga människan måste dö. Vill du att ditt syndiga jag att leva? Det är bra att Guds lag dödar vår syndiga del. Vissa menar att Guds lag är dålig eftersom den dödar. Så är det inte. Guds lag är god. Paulus konstaterar detta i den sista versen av detta avsnitt i det fall skulle vara någon som blivit förvirrad.

Alltså är lagen helig och budordet heligt, rätt och gott.

Hur kunde Guds lag vara allt annat än bra. Är vår Skapare inte god och perfekt? Den dödar oss, men det är en god sak. Du kan inte bli född på nytt förrän lagen dödat dig.

Paulus förklarar detta ytterligare;

Romarbrevet 7:13-14

Har då det som är gott blivit min död? Verkligen inte! Det var synden, för att den skulle avslöjas som synd. Den vållade min död genom det som är gott, för att synden genom budordet skulle avslöjas som synnerligen syndig. □ Lagen lockar inte fram det goda.
Vi vet att lagen är andlig. Men själv är jag köttslig, såld till slav under synden.

Här är en annan viktig biblisk definition som har presenterat sig. De som bestämt att vara "andliga" och sedan följa Guds lag, lever efter det nya andliga sättet i tron. Det gamla sättet var köttsligt. Vi kommer att diskutera detta mer i kapitel 8 när Paulus går in mer i detalj om detta ämne. Vi fortsätter med Romarbrevet 7;

Romarbrevet 7:14-20

Vi vet att lagen är andlig. Men själv är jag köttslig, såld till slav under synden. Jag kan inte fatta att jag gör som jag gör. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag. Och om jag nu gör det jag inte vill, då erkänner jag att lagen är god. □ Men då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig. Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i mitt kött. Viljan finns hos mig, men inte förmågan att göra det goda. Det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som gör det utan synden som bor i mig. □

Nu kan allt detta verka ganska förvirrande, det är typiskt Paulus. Så hä är ett förtydligande;

Guds lag dödade verkligen inte Paulus, eftersom Guds lag är god. Synden, som definieras av Guds lag, avslöjade däremot döden som fanns inom honom.

Det kan liknas vid en person som har en kronisk dödlig sjukdom och inte inser det.

Synd är en sjukdom och den dödar. En dag när den här personen går till doktorn (Guds ord) och läkaren avslöjar att han har en dödlig sjukdom inom sig (synd).

Är då doktorn dålig på grund av detta? Knappast!

På grund av detta är Guds lag god igenom att den avslöjar lagen av synd och död inom oss.

Kom ihåg att bli av med synden är en process som inleds när vi kommer till tro, men vi är inte fullkomliga förrän vid uppståndelsen. Vi får tillgång till uppståndelsetlivet, inte för att vi är utan synd eller sluta synda, utan för att vi tror på hans löften och att Guds Ord (Jesus är Guds ord) är rätt sätt att leva.

Paulus klagar över att han syndar och hur han egentligen inte vill synda. Han förstår inte varför han ibland syndar, men han gör det ändå.

Så om Paulus inte vill synda, vad skulle han göra ?

Har han lärt oss att vi ska ha en önskan att följa Guds lag eller inte?

Låt oss fortsätta;

Romarbrevet 7:21-25

Jag finner alltså den lagen för mig som vill göra det goda: att det onda finns hos mig. I min inre människa **gläder jag mig över Guds lag**, men i mina lemmar ser jag en annan lag som kämpar mot lagen i mitt sinne och gör mig till fånge under syndens lag i min kropp. □

Jag arma människa!

Vem ska rädda mig från denna dödens kropp?

Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår Herre!

Alltså **tjänar jag själv med mitt sinne Guds lag**, men med köttet tjänar jag syndens lag. □

Paulus pekar på två alternativ. Här är den första;

Vi kan vandra efter Anden och följa Guds lag (Hes 36:26-27);

Paulus undervisning om vårt andliga sinne;

Vi vet att lagen är andlig.

I min inre människa gläder jag mig över Guds lag.

Alltså tjänar jag själv med mitt sinne Guds lag.

Eller, vi kan gå efter vårt köttliga sinne och förkasta Guds lag, och följa synden;

Paulus undervisning om vårt köttliga sinne;

Men själv är jag köttlig, såld till slav under synden.

...gör mig till fånge under syndens lag i min kropp. □

...men med köttet tjänar jag syndens lag. □

Vad vill du göra? Vill du följa och lära ut Guds lag och därmed vara andlig, eller vill du vara köttlig, och lära ut att vi inte längre behöver följa Guds lag? De är våra enda två val. Vi kan sammanfatta kapitel 6 och 7 med att vi är befriade från syndens och dödens lag, men inte från Guds lag.

Romarbrevet 8:1-2

Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus.

Livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag.

Förhoppningsvis kan du nu förstå varför det är viktigt att inte fokusera på bara en av Paulus verser och bygga upp en lära av detta. Vi var tvungna att undersöka sambandet mellan två kapitel, med

några mycket förvirrande uttalanden om de lämnas isolerade för sig själva, bara för att leda fram till Paulus slutliga uttalande om detta avsnitt. Vi är inte längre under lagen av synd och död.

Det blir riktigt intressant i kapitel 8.

Han fortsätter där med att förklara hur de andliga, som är de som utövar och undervisar om Guds lag och det köttliga sinnets natur, de som utövar och undervisar emot att hålla Guds lag.

Romarbrevet 8:3-8

Det som var omöjligt för lagen, svag som den var genom den köttliga naturen, det gjorde Gud genom att sända sin egen Son som syndoffer, till det yttre lik en syndig människa. I hans kropp fördömde Gud synden. Så skulle lagens rättfärdiga krav uppfyllas i oss som inte lever efter köttet utan efter Anden. □

De som lever efter köttet tänker på det som hör till köttet, men de som lever efter Anden tänker på det som hör till Anden. Köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid. Köttets sinne är fiendskap mot Gud. Det underordnar sig inte Guds lag och kan det inte heller. De som lever i köttet kan inte behaga Gud. □

Vad kan det möjligtvis betyda?

Det betyder att om vi skulle ha följt Guds lag perfekt, skulle vi inte ha behövt Jesu nådefulla gärning. Men eftersom vår syndiga natur är emot och bryter Guds lag, kunde inte Guds lag tjäna för att rädda oss, utan bara exponera vår synd som leder till döden och ge oss ett exempel på det rätta sättet att leva.

Romarbrevet s 8:3-4

Det som var omöjligt för lagen, svag som den var genom den köttliga naturen, det gjorde Gud genom att sända sin egen Son som syndoffer, till det yttre lik en syndig människa. I hans kropp fördömde Gud synden. Så skulle lagens rättfärdiga krav uppfyllas i oss som inte lever efter köttet utan efter Anden.

I kapitel 7, talade Paulus om hur de i köttet är starkt benägna att synda, och inte vill vandra efter Guds lag. Å andra sidan, uppgav Paulus att de som är andliga eller vandrar efter Anden, har en önskan att följa Guds lag, Torah.

Kom ihåg vad vi såg i Hesekiel 36, hur profetian säger att Anden skulle leda Guds folk tillbaka till Torah!

Är Paulus undervisning samma sak här? Tja, det skulle visa på att han är tämligen konsekvent i vad han menar. Men låt oss se hur han fortsätter;

Romarbrevet 8:5

De som lever efter köttet tänker på det som hör till köttet, men de som lever efter Anden tänker på det som hör till Anden.

Han har inte riktigt avslöjat något specifikt än. Vilka är det som hör till Anden?

Romarbrevet 8:6

Köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid.

Det hjälper kanske lite. Åtminstone vet vi att vad dessa än dessa "andliga ting" är, att de ger de i tron LIV, och FRID och de "andliga tingen" är motsatsen till "köttets sinne."

Vem skulle inte vilja välja LIV och FRID? Det låter ju ganska bra. Vad är det köttsliga sinnet som vi bör undvika? Vilka är det som hör till Anden som vi också borde önska?

Romarbrevet 8:7-8

Köttets sinne är fiendskap mot Gud. Det underordnar sig inte Guds lag och kan det inte heller. De som lever i köttet kan inte behaga Gud. □

Wow! Vad sa du Paulus?

De som är fientliga mot Guds lag är de som lever efter köttet? Således är de som lever efter Andens sinne underordnade till Guds lag!

Att inte underordna sig Guds lag är det samma som att vara fientlig mot Gud och vi kan inte behaga Honom. Att underkasta sig Guds lag är att vara full av liv och frid, vilket behagar Gud.

När vi nu lyfter fram dessa direkta uttalanden av Paulus i kapitel 8, är det inte precis vad han har visat oss i de senaste kapitlen?

Om du tjänar Andens sinne, vill du följa Torahn. Om du tjänar det köttsliga sinne, är du fientligt inställd till Torahn. Detta är inte vår uppfattning, det är Paulus. Därför bör alla som har något förtroende för Paulus skrifter, inse att Torahn eller hela Guds Ord tillämpas i deras liv och därmed kan man förvänta sig ett liv och frid (se Ps 119).

Men om fientlighet och brist på liv och frid är vad man önskar, då skulle också att vara fientligt inställd till att underordna sig Torahn vara den bästa vägen?

Varför? Därför att vi vandrar i tro och vi är efter Andens sinne, som Paulus definierar som att önska underordna sig Guds lag, Torahn.

Romarbrevet 8:9-11

Ni däremot lever inte i köttet utan i Anden, eftersom Guds Ande bor i er. Den som inte har Kristi Ande tillhör inte honom. Om Kristus bor i er är visserligen kroppen död på grund av synden, men Anden är liv på grund av rättfärdigheten. Och om Anden från honom som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då ska han som uppväckte Kristus från de döda också göra era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er. □

Detta talar naturligtvis om uppståndelsedagen som vi är lovade och väntar på. Om vi strävar efter att följa Guds ord, genom vår Skapares nåd, får vi nya kroppar som enbart kommer att följa hela Guds Ord i all evighet. Så till Pauls punkt; om du inte alls vill följa Guds lag nu, varför skulle du vilja göra det i all evighet? Det blir ingen nåd i evigheten, eftersom det inte kommer att finnas någon som bryter mot Guds instruktioner/undervisning, Torahn. Det kommer bara att finnas de som lyder Skaparens befallningar. Detta tåls att tänka på!

När du läser nästa avsnitt, kom ihåg hur Paulus definierar att leva efter Anden. Det innebär att vi vill följa Guds lag. Missförstå nu inte detta. En önskan att följa Guds lag kan inte jämföras med att följa Guds lag perfekt. Det kan ingen göra än så länge. I kapitel 7, har Paulus redan gått igenom hans personliga problem med att följa Guds lag, men att han ibland fortfarande syndar i sitt köttsliga sinne. För vår synd, finns det fortfarande nåd.

Romarbrevet 8:12-17

Vi har alltså skyldigheter, bröder, men inte mot vår köttsliga natur så att vi ska leva efter köttet. Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens

gärningar kommer ni att leva. □ **Alla som drivs av Guds Ande är Guds barn.** Ni har inte fått slaveriets ande så att ni på nytt måste leva i fruktan. Nej, ni har fått barnaskapets Ande, och i honom ropar vi: "Abba ! Far!" Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn. Och är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom för att också förhärligas med honom. □

Låter inte detta som det som Johannes skrev? Vi vet att vi är i tron på grund av den tro som vi praktiserar. Det är en prövning för oss själva och för andra. När vi misslyckas har vi nåd, en som för vår talan inför Honom själv genom Sonens gärningar.

1 Johannes 2:1-6

Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte ska synda. **Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern: Jesus Kristus, den rättfärdige.** Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens. □ **Vi vet att vi har lärt känna honom när vi håller fast vid hans bud. Den som säger: "Jag känner honom" och inte håller fast vid hans bud, han är en lögnare och sanningen finns inte i honom.** Men hos den som håller fast vid hans ord har Guds kärlek verkligen nått sitt mål. Så vet vi att vi är i honom. Den som säger sig förbli i honom är skyldig att själv leva så som han levde. □

Att vandra på samma sätt som Jesus Kristus kan tolkas två olika sätt. Ett sätt är att tolka det bokstavligt. Det direkta sammanhanget är Guds bud, och de bud som Kristus höll är från Torahn, om Han nu inte syndade genom att lägga till eller ta bort från lagen (Mos 4: 2). Sålunda är ett bokstavligt sätt att tolka detta på är att Jesus var vårt exempel på att följa hela Guds Ord. Det andra sättet att tolka detta är hur du själv vill. Utanför sammanhanget du kan bestämma själv hur att vandra med Jesus skall tolkas, vad än det nu kan betyda för dig.

Det första sättet är det korrekta sättet att tolka Skriften och det andra sättet tjänar det köttsliga sinnet.

Paulus fortsätter med det sammanhang han introducerade i vers 17. Verkligheten är denna; När du väl bestämt dig för att fullt ut avskilja dig själv från världens väg och låta Anden leda dig i en önskan att lyda hela Guds Ord, kommer med all säkerhet bedrövelser och lidanden som ett skott på posten. Ofta kommer det från de som står oss närmast.

Paulus avslutade just om de belöningar och välsignelser man får genom att följa Torahn, nu kommer han att diskutera de köttsliga konsekvenser som man kommer att få ta emot från andra.

Romarbrevet 8:18-23

Jag menar att den här tidens lidanden inte kan jämföras med den härlighet som ska uppenbaras och bli vår. Själva skapelsen väntar och längtar efter att Guds barn ska uppenbaras. Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder. Ändå finns det hopp om att även skapelsen ska befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet. □ Vi vet att hela skapelsen gemensamt fortfarande suckar och vändas. Och inte bara den, utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning.

Tänk på att förstlingsfrukten är en Biblisk högtid. Den kommer från 3 Moseboken 23. Paulus kallar den inte det påsk. Det finns en anledning till det. Om du inte redan har gjort det, så titta på vår undervisning med titeln "[Solbränd](#)" för mer information i detta ämne.

Vi fortsätter med vers 24;

Romarbrevet 8:24-30

I hoppet är vi frälsta. Men ett hopp som man ser uppfyllt är inte längre något hopp. Vem hoppas på det han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, så väntar vi uthålligt. □

Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Vi vet inte vad vi borde be om, men Anden själv vädjar för oss med suckar utan ord. Och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill. □

Vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, som är kallade efter hans beslut. Dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild, så att Sonen blir den förstfödde bland många bröder. Och dem som han har förutbestämt har han också kallat, och dem som han har kallat har han också förklarat rättfärdiga, och dem som han har förklarat rättfärdiga har han också förhårligat. □

Vad vi just läst används ofta i debatten om huruvida människan har en fri vilja eller inte. Som vi sagt tidigare i undervisningen, är vårt syfte att avslöja hur Paulus undervisade om Torahn.

Han talar fortfarande om den vedermöda vi kommer att möta när vi undervisar och utövar Torahn.

Romarbrevet 8:31-39

Vad ska vi nu säga om detta? Om Gud är för oss, vem kan då vara emot oss?

Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än att också skänka oss allt med honom? □

Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. Vem är det som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och vädjar för oss. Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? Det står ju skrivet:

För din skull dödas vi dagen lång, vi räknas som slaktfår.

Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss. För jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre. □

När vi nu går in i kapitel 9, ser vi att Paulus uttrycker sitt missnöje med en del av Juda hus. De tog Guds lag och den människoskapade muntliga lagen och gjorde den till grund för sin rättfärdighet och frälsning, istället för av nåd. Han talar då om de profetior som berör det frånskilda Israels Hus som blev hedningar. Paulus säger att det inte är något genetiskt arv som förläner oss Gud löften, utan tro. Det finns också mer som hänger samman med fri vilja, vilket vi däremot inte kommer att ta upp i denna undervisning.

Romarbrevet 9:1-29

Jag talar sanning i Kristus, jag ljuger inte. Mitt samvete betygar i den helige Ande att jag har stor sorg och ständig vånda i mitt hjärta. Jag skulle önska att jag själv var fördömd och skild från Kristus i stället för mina bröder, mina landsmän efter köttet. De är israeliter, de har barnskapet och härligheten, förbunden och lagen, tempelgudstjänsten och löftena. De har fäderna, och från dem har Kristus kommit som människa, han som är över allting, Gud, välsignad i evighet. Amen. □

Detta inte sagt som om Guds ord skulle ha slagit fel. Alla som härstammar från Israel är nämligen inte Israel, och alla Abrahams avkomlingar är inte hans barn. Nej, det är genom Isak din avkomma ska räknas. Det vill säga: det är inte de köttliga barnen som är Guds barn, utan löftetets barn räknas som hans avkomlingar. Detta ord var nämligen ett löftesord: Vid denna tid ska jag komma tillbaka, och då ska Sara ha en son. □

Men inte bara det, även Rebecka fick två söner med en och samme man, vår far Isak. Innan barnen var födda och varken hade gjort gott eller ont, sades det till henne: Den äldre ska tjäna den yngre. Guds beslut att välja vem han vill skulle stå fast och inte bero på gärningar utan på honom som kallar.

Det står ju skrivet:

Jakob älskade jag, men Esau hatade jag. □

Vad ska vi då säga? Finns det orättfärdighet hos Gud? Verkligen inte! Han säger till Mose: Jag ska vara nådig mot den jag är nådig mot och förbarma mig över den jag förbarmar mig över. Det beror alltså inte på människans vilja eller strävan utan på Guds barmhärtighet. Skriften säger ju till farao: Just därför lät jag dig uppstå, för att visa min makt på dig och för att mitt namn skulle förkunnas över hela jorden. Alltså är han barmhärtig mot vem han vill och förhärdar vem han vill.

□

Nu säger du kanske till mig: Varför klandrar han oss då? Vem kan stå emot hans vilja? Du människa, vem är då du som ifrågasätter Gud? Det som formas kan väl inte säga till den som formar det: Varför gjorde du mig sådan? Har inte krukmakaren den rätten över leran att av samma klump göra ett kärl för hedrande ändamål och ett annat för mindre hedrande? □ Men tänk om Gud, trots att han ville visa sin vrede och uppenbara sin makt, ändå med stort tålmod har burit vredens kärl som var färdiga att förstöras? Och om han gjorde det för att uppenbara sin rika härlighet på barmhärtighetens kärl, som han i förväg har berett för härligheten? Till att vara sådana har han kallat oss, inte bara från judarna utan också från hednafolken. Så säger han genom Hosea:

De som inte var mitt folk ska jag kalla mitt folk, och den oälskade ska jag kalla min älskade. Och på platsen där det sades till dem: Ni är inte mitt folk, ska de kallas den levande Gudens barn.

Men Jesaja utropar om Israel:

Även om Israels barn vore talrika som havets sand, ska bara en rest bli frälst. Snabbt och slutgiltigt ska Herren hålla räkenskap på jorden.

Jesaja har också förutsagt:

Hade inte Herren Sebaot lämnat kvar några ättlingar åt oss, då hade vi blivit som Sodom, vi hade liknat Gomorra. □

Med start här i vers 30, finns det några kommentarer rörande Guds lag i detta avsnitt som möjligen kan missförstås av somliga.

Romarbrevet 9:30-33

Vad ska vi då säga? Jo, att hedningarna som inte strävade efter rättfärdighet vann rättfärdighet, den rättfärdighet som kommer av tro. Israel däremot, som strävade efter en lag som ger rättfärdighet, har □ inte nått fram till den lagen. Varför? □ För att de inte sökte rättfärdigheten genom tro, utan genom gärningar. De snubblade på stötestenen, så som det står skrivet:

Se, jag lägger i Sion en stötesten och en klippa till fall.

Men den som tror på honom ska inte stå där med skam. □

Det måste noggrant förstås exakt vad Paulus säger. Det är inte att lyda Guds lag som är stötestenen, det är lydnad av Guds lag och tro att det kan rädda dig som är misstaget. Som det redan bör förstås, håller vi inte Guds lag för frälsning, men på grund av vår frälsning.

När vi går vidare till kapitel 10, kommer vi att hitta flera verser som används för att påstå att Guds lag inte längre gäller, mestadels verserna 4 och 6. Vi kommer i första hand att titta på vers 4 och sedan gå vidare till verserna 5-6.

Du bör lägga märke till Markus 7 berättar om ett tillfälle där fariséerna försökte tvinga Jesus och lärjungarna att lyda den muntliga lagen. Återigen är den muntliga lagen inte Guds lag, utan människors påfund. Vi har redan granskat detta flera gånger i Pauline Paradox serien.

Fariséerna etablerade sin egen rättfärdighet genom att uppfinna sina egna bud. Exemplet som vi finner i Markus 7 var en föreskriven metod för att tvätta händerna innan man äter. I Torahn finns det inte något som befäller oss att tvätta händerna innan man äter. Det är verkligen visserligen en god praxis, men du kan inte tvinga dessa bud på andra. Fariséerna uppfann idén att om man äter mat med otvättade händer orsakade det att maten blev oren inför Gud. Därför uppfann de ett bud för att alla skulle tvätta händerna innan man åt. Detta är ett tydligt brott mot Mosebok 4:2, där det står att vi inte ska lägga till eller ta bort något från Guds lag.

Fariséerna trodde att deras rättfärdighet till frälsning härleddes från deras lydnad till Guds lag och och de uppfann den muntliga lagen.

Detta är en falsk rättfärdighet och det var precis vad den var i själva verket hade de inte underordnat sig den rättfärdighet som Gud ger.

Jesus tillrättavisade dem och sa att de måste komma tillbaka till Guds lag och lämna människobuden bakom sig;

Markus 7:8

Ni överger Guds bud och håller er till människors stadgar.

Fariséerna ignorerade Guds Lag genom att etablera sina egna bud.

Jesus kom som ett perfekt exempel på hur vi som troende ska tillämpa Guds verkliga lag.

För att beskriva det ännu enklare;

Fariséerna förkastade Guds lag och uppfann sin egen.

Jesus kom för visa dem sanningen genom att vara det perfekta förverkligandet av lagen.

Vi kommer att se Paulus säga exakt samma sak i Romarbrevet 10:1-4.

Romarbrevet 10:1-4

Bröder, mitt hjärtas önskan och min bön till Gud för dem är att de ska bli frälsta.

Jag kan vittna om att de har en iver för Gud, men de saknar den rätta insikten.

De känner inte rättfärdigheten från Gud utan försöker upprätta sin egen rättfärdighet, och därför har de inte underordnat sig rättfärdigheten från Gud. □

Kristus är lagens fullbordan, till rättfärdighet för var och en som tror.

Paulus säger att fariséerna inte underordnade sig Guds rättfärdighet.

Vad är då "Guds rättfärdighet?"

Minns du vad vi talade om kapitel 1 tidigare i denna undervisning, och att vi bad dig att komma ihåg hur Paulus definierar Guds rättfärdighet?

Guds rättfärdighet är att vandra på "Guds rätta vägar." Guds rättfärdighet är "Guds lag."

Vi kommer inte att upprepa kapitel 1 här, så om du behöver så ta en titt på det avsnittet igen.

I grund och botten säger Paulus att fariséerna övergivit Guds lag för att följa de bud de själva uppfunnit.

De känner inte rättfärdigheten från Gud utan försöker upprätta sin egen rättfärdighet, och därför har de inte underordnat sig rättfärdigheten från Gud. □

Detta är samma sak som Jesus sai Markus 7, Matteus 23 och på flera andra ställen;

Markus 7:8

Ni överger Guds bud och håller er till människors stadgar.

Lägg märke till att vår Herre ansåg att lämna Guds lag, Torahn, är förkastligt, och motsatsen till att det skulle vara bra att lämna Torahn! Något att tänka på, speciellt när vi nu fortsätter med Romarbrevet 10:4.

Romarbrevet 10:4

Kristus är lagens fullbordan, till rättfärdighet för var och en som tror.

Är det så? Kan vi då lämna lagen, för den har ju upphört?

Alla sammanhang och för lagen rättsliga uttalanden av Paulus som vi gick igenom i de sista nio kapitlen betyder de då ingenting längre?

Plötsligt gör Paulus ett uttalande som säger att Guds lag inte längre gäller. Den är avslutad. Bort med den.

Det borde vara självklart att det inte var en liten dos sarkasm rotad i detta uttalande och den ständiga frustration över verser som systematiskt tas ur sitt sammanhang från olika brev och sätts ihop till en lag som anses ha avskaffat det läromässiga paket utanför vad Paulus egentligen menade.

Det grekiska ordet för "slut" i vers 4 är "telos."
Det betyder inte "slut" i mening att det var avskaffat.

Här finns ett par grekiska ord som Paulus kunde ha använt för att visa att lagen inte hade upphört eller gjorts ogiltig;

katargeo

att göras värdelös eller improduktiv, betraktas som olönsam, förstörd, förintad eller avslutad.

ekleipoo

att misslyckas, dö bort ifrån.

Men Paulus, använder ordet "telos."

Om "telos" betyder avslutad eller ogiltigförklarad som många kristna kommentatorer vill få det till, då har vi ett allvarligt problem.

Tänk på dessa exempel där man använder samma grekiska ord som används i andra sammanhang;

Jakob 5:11

Vi kallar dem saliga som håller ut. Ni har hört om Jobs uthållighet och sett hur Herren till slut gjorde (*telos*) med honom. Herren är rik på kärlek och barmhärtighet. □

Så om "telos" i Romarbrevet 10:4 innebär att lagen slutade som i ogiltigförklarad, då måste det som Jakob säger betyda att vår Skapare gjordes ogiltig också.

Vi förmodar att du ser ett problem med detta. Men vi fortsätter;

1 Timoteus 1:5

Målet med förmaningen (telos) är kärlek ur ett rent hjärta,
ett gott samvete och en uppriktig tro.

Så ska vår kärlek förstöras eller göras ogiltig precis som Guds lag avskaffades i Romarbrevet 10:4?

Det är samma ord här, "telos."

Märker du hur ordet "telos" används här?

Det svenska ordet "förmaning" används som en definition av "telos," som ett slags "mål."

"Förmaning" är något vi siktar med, som med en pil på ett mål. Kan du se det intressanta i detta? Den Hebreiska ordbilden låter oss förstå att Torah är samma sak som att en pil siktar på ett mål. Se vår undervisning på ordet Torah i vår *Hebrew Root serie*, som kommer inom kort.

"Telos" är något som vi strävar efter, siktar på, vårt mål.

Ett exempel till;

Matteus 10:22

Ni kommer att bli hatade av alla för mitt namns skull.
Men den som håller ut till slutet (telos) ska bli frälst.

Så, är det meningsfullt att tolka "slutet" här som "vår förstörelse eller ogiltigförklarade?"

Även samma svenska ordet "slutet" används här för det grekiska ordet "telos."

I Romarbrevet 10:4 är det istället "fullbordan."

Romarbrevet 10:4

Kristus är lagens fullbordan (telos), till rättfärdighet för var och en som tror.

Låt oss läsa Matteus 10:22 igen, men istället tolka "slutet" på samma sätt som många kristna kommentatorer gillar att tolka "fullbordan" i Romarbrevet 10:4;

Matteus 10:22

Ni kommer att bli hatade av alla för mitt namns skull.
Men den som håller ut till slutet (telos) ska bli frälst.

Blir det mer meningsfullt så här?

Matteus 10:22

Ni kommer att bli hatade av alla för mitt namns skull.
Men den som håller ut till målets fullbordan (telos) ska bli frälst.

Skillnaden är ganska uppenbar.

Detsamma gäller för Romarbrevet 10:4.

Romarbrevet 10:4

Kristus är lagens fullbordan (*telos*), till rättfärdighet för var och en som tror.

Eller

Romarbrevet 10:4

Kristus är målet för vår fullbordan (*telos*), till rättfärdighet för var och en som tror.

Jesus är vårt exempel på hur vi ska följa Guds lag. Det är vad Paulus säger. Fariséerna gjorde upp sina egna bud för rättfärdighet. Paulus vill helt enkelt påpeka att vi inte behöver fariséernas exempel och deras traditioner med människobud. Vi ska bara följa vår Frälsare och göra som Han gjorde. Han är vårt exempel. Han är vårt mål. Han är den förebild som vi ska omformas till.

1 Johannes 1:6

Om vi säger att vi har gemenskap med honom och vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen.

Det innebär att vi ska följa Torahn precis som Jesus gjorde. Det är den exakta motsatsen till vad många tror sig förstå att denna vers betyder. Den betyder inte att Jesus avslutade Torahn, men kom att bli det levande exemplet för Torahn.

De närmaste verserna missförstås också ofta;

Romarbrevet 10:5-13

Mose skriver om den rättfärdighet som kommer av lagen:

Den människa som håller buden ska leva genom dem.

Men rättfärdigheten som kommer av tron säger:

Fråga inte i ditt hjärta: Vem ska stiga upp till himlen? – alltså för att hämta ner Kristus – eller: Vem ska stiga ner i avgrunden? – alltså för att hämta upp Kristus från de döda. □

Vad säger den då? Ordet är nära dig, i din mun och i ditt hjärta, alltså trons ord som vi predikar.

För om du med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, ska du bli frälst. Med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man och blir frälst. Skriften säger:

Ingen som tror på honom ska stå där med skam.

Här är ingen skillnad mellan jude och grek. Alla har samme Herre, och han ger av sin rikedom till alla som åkallar honom. *Var och en som åkallar Herrens namn ska bli frälst.*

Ordet "men," som inleder vers 6 krånglar helt enkelt till alltihop.

Ordet "men" är en kombination som upphäver vad som sades innan det och ersätter det som sägs efter detta. Till exempel;

Jag var trött, **men** jag gick till gymmet. Det var mycket kallt ute, **men** jag gick till parken.

Många tror Paulus undervisade mot Torahn, **men** Paulus undervisade från Torahn.

Det som kommer efter "**men**" står i motsats till vad som sas innan.

Så genom att läsa det här igen, ser vi att det verkar som om att det finns en rättfärdighet i vad Mose skrev, och sedan har det kommit något nytt, en rättfärdighet genom tro.

Mose skriver om den rättfärdighet som bygger på lagen, att den person som följer Guds bud skall leva genom dem. **Men** den rättfärdighet som är baserad på tro säger;

Nu kommer vi att säga allt det som behöver sägas igen här.

1) I kapitel 1, definierar Paulus rättfärdighet genom att följa Guds vägar, eller vandra efter Guds lag. Ingenting har förändrats.

2) Paulus undervisade i de första nio kapiteln att vi ska hålla Guds lag.

3) I Romarbrevet 10:4 undervisade Paulus om att Jesus är vårt exempel på hur man håller Guds lag, i motsats till fariséerna.

4) Vers 5 och 6, vilket vi just läst, är en fortsättning på vers 4, där Paulus förklarade att Jesus är ett levande exempel och vårt mål för hur man håller Guds lag.

Det grekiska ordet som används för "men" i vers 6 är "de." Det förekommer ungefär 2792 gånger i Nya Testamentet. Det är en kombination, men det kan tolkas som en konjunktion som kan ha den första och den sista halvan i samförstånd med varandra, eller i oenighet med varandra. Det kan betyda antingen eller.

Detta är annorlunda i det svenska språket. När vi har ett samförstånd i båda ändarna av meningen, använder vi konjunktioner som "och" eller "också." När vi har båda ändarna av meningen ställda emot varandra använder vi "men" eller "å andra sidan" eller "dock." Så det svenska språket har ord som tydligt illustrerar en fortsättning av meningen eller inställning för en opposition.

Det grekiska ordet "de" kräver ett sammanhang så att läsaren vet om konjunktionen är menad att vara en fortsättning av den första tanken eller i opposition med den.

Här är vad Strongs engelska lexicon har att säga i samband med detta ord;

De G1254

en konjunktiv partikel, markerar superaddition av en klausul, vare sig i opposition eller i fortsättning, av vad som föregått, och den kan på olika sätt återges men, å andra sidan, och, också, nu etc.

Så du kanske kan sätta dig in i översättarnas huvudbry med denna vers. De tolkade Romarbrevet 10:4 som vad Mose skrev var ogiltiggjort, och rättfärdighet av tron som något nytt. Så de placerade ett "men" där för att upprätta en opposition i stället för en fortsättning av Pauls tankar.

Det var det enda som verkade vettigt för dem.

Men eftersom även Strongs lexicon säger att det är sammanhanget som krävs för att veta om det ska översättas som ett *men, och, även, nu, etc.*

Tänk om vi skulle placera ett "också" där istället för ett "men?" Den grekiska texten tillåter det.

Låt oss se om det passar i sammanhanget;

Mose skriver om den rättfärdighet som kommer av lagen: *Den människa som håller buden ska leva genom dem.* Också rättfärdigheten som kommer av tron säger...

Ser du hur detta lämnar vad Mose skrev helt intakt?

Det är därför som "Mose skriver om" är i presensform i stället för "för Mose skrev."

Vers 5 citerar 3 Moseboken;

3 Moseboken 18:5

Ja, ni skall hålla fast vid mina stadgar och lagar, ty den människa som följer dem skall leva genom dem. Jag är Herren.

Vers 6 citerar 5 Moseboken.

5 Moseboken 30:12-13

Det är inte i himlen, så att du behöver säga: "Vem vill för oss stiga upp till himlen och hämta det åt oss och låta oss höra det, så att vi kan följa det?"

Ordet är inte heller på andra sidan havet, så att du behöver säga: "Vem vill för oss fara över till andra sidan havet och hämta det åt oss och låta oss höra det, så att vi kan följa det?"

Paulus citerar från Torahn vad Mose skrev på båda dessa ställen.

Om Moses nu skrev både om den rättfärdighet som vi ska leva efter, och den rättfärdighet som kommer genom tro, hur kan då det som Mose skrev vara emot vad Mose skrev?

Ännu viktigare, hur kan rättfärdighet genom tro vara en ny sak?

Dessa begrepp står inte emot varandra. Båda samexisterar.

Den rättfärdighet som vi lever efter är Guds lag. Paulus talar om detta i Romarbrevets första kapitel. Guds lag är livet.

Men vi håller inte alltid Guds lag. Guds lag kan inte resa oss upp. I stället ödmjukar den oss och gör oss små, när vi inser att vi inte kan leva upp till Guds normer. Således är lagen om rättfärdighet, baserad på tro, gapet som fylls av Jesu rättfärdighet. Nu kanske du kan se varför båda måste finnas .

Paulus sa tidigare i Romarbrevet att vi inte ska synda, därför ska vi hålla Guds lag. Det ska att vara det sätt på hur vi lever. Detta är rättfärdighetens väg.

Detta är bra, men det är var fariséerna stannade i sin förståelse.

Vad gör vi om var vi misslyckats med att leva ut den rättfärdigheten?

Det är där vi behöver de goda nyheterna. De goda nyheterna är att vi har en perfekt Guds lag att leva efter och nåd när vi misslyckas.

Vi behöver känna till det rättfärdiga sättet att leva med Gud som Mose skrev om. Vi måste följa Guds lag Guds eftersom den är god.

Men vi måste också ha tro att den rättfärdighet som vi misslyckats med att hålla, kommer att omfattas av Jesu rättfärdighet, som Mose också skrev om.

Paulus förklarar detta ytterligare;

Romarbrevet 10:14-21

Men hur ska de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur ska de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur ska de kunna höra om ingen predikar? Och hur ska några kunna predika om de inte blir utsända? Som det står skrivet:

Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet! □

Men alla ville inte **rätta sig efter evangeliet**. Jesaja säger: *Herre, vem trodde vår predikan?* Alltså kommer tron av predikan och predikan genom Kristi ord. □

Men nu frågar jag: Har de kanske inte hört? Jodå:

Deras röst har gått ut över hela jorden, deras ord till världens ändar. □

Jag frågar också: Har Israel kanske inte förstått? Först säger Mose:

Jag ska väcka er avund mot ett folk som inte är ett folk, mot ett folk utan förstånd ska jag väcka er vrede. Och Jesaja går så långt att han säger:

*Jag lät mig finnas av dem som inte sökte mig,
jag uppenbarade mig för dem som inte frågade efter mig.*

Men om Israel säger han:

Hela dagen har jag räckt ut mina händer mot ett olydigt och trotsigt folk.□

Paulus fortsätter att tala om det aktuella läget i Israel och hur hedningarna kommer till tro. Det finns inte många verser strider mot detta eftersom det relaterar till lagen ända tills kapitel 14. Vi kommer att läsa kapitlen 11-13, med minimala kommentar i ett försök att minimera längden av denna undervisning. Flera gånger vi kommer att rekommendera andra undervisningar som täcker olika ämnen utöver syftet med detta undervisning.

Romarbrevet 11:1-6

Jag frågar nu: Har då Gud förkastat sitt folk? Verkligen inte! Jag är själv israelit, av Abrahams ätt och av Benjamins stam. Gud har inte förkastat sitt folk som han en gång har erkänt som sitt.□ Eller vet ni inte vad Skriften säger där den talar om Elia, hur han vänder sig till Gud och anklagar Israel: Herre, de har dödat dina profeter och rivit ner dina altaren. Jag ensam är kvar, och de är ute efter mitt liv. Men vad är Guds svar till honom? Jag har lämnat kvar åt mig sjutusen man som inte har böjt knä för Baal. På samma sätt finns också nu i denna tid en rest som Gud har utvalt av nåd. Men är det av nåd, så är det inte av gärningar. Annars vore nåden inte längre nåd.□

Kom ihåg, lydnad till Guds lag eftersom du älskar Honom och för att du vill vandra i rättfärdighet, är inte mot nåden. Men att lyda Guds lag för din frälsning är verkligen emot nåden.

Romarbrevet 11:7-16

Vad innebär då detta? Att Israel inte har uppnått vad de strävar efter. De utvalda har nått det, men de andra har blivit förhårdade. Som det står skrivet:

Gud har gett dem en likgiltighetens ande, ögon som inte ser och öron som inte hör, ända till denna dag.

Och David säger:

Låt deras bord bli en snara och ett nät, en fälla och ett straff för dem. Låt deras ögon förmörkas så att de inte ser, och böj deras rygg för alltid.

□

Jag frågar nu: De har väl inte snubblat för att de skulle falla? Verkligen inte! Men genom deras fall har frälsningen kommit till hedningarna, för att väcka deras avund.

Och om deras fall innebar rikedom för världen och deras fåtalighet rikedom för hedningarna, hur mycket mer ska då inte deras fulla antal bli det?

□

Och till er hedningar säger jag: som hedningarnas apostel sätter jag mitt ämbete högt, i hopp om att väcka mina landsmäns avund och frälsa några av dem.

För om deras förkastelse innebar världens försoning, vad ska då deras upptagande innebära om inte liv från de döda?□ Om förstlingsbrödet är heligt, är hela degen helig. Och om roten är helig, är också grenarna heliga.

Relaterat till dessa verser rekommenderar vi att du tittar på vår undervisning; ["Inympad"](#) och ["De förlorade Fåren."](#)

Romarbrevet 11:17-36

Men om nu några av grenarna har brutits bort, och du som är en vild olivkvist har blivit inympad bland dem och fått del av det äkta olivträdets näringsrika rot, då ska du inte förhäva dig över grenarna. Om du förhäver dig ska du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig. □

Nu invänder du kanske: "Grenarna bröts bort för att jag skulle ympas in." Det stämmer, de bröts bort på grund av otro, men du är kvar genom tron. Var inte högmodig, utan bäva.

För om Gud inte skonade de naturliga grenarna ska han inte heller skona dig. □

Se här Guds godhet och stränghet: stränghet mot dem som föll, Guds godhet mot dig om du blir kvar i hans godhet. Annars blir också du bortskuren. Men även de andra kommer att ympas in ifall de inte blir kvar i sin otro, för Gud har makt att ympa in dem igen. För om du blev bortskuren från vildoliven som du av naturen tillhörde och mot naturen inympad i ett äkta olivträd, hur mycket lättare ska då inte de naturliga grenarna ympas in i sitt eget olivträd? □

Bröder, jag vill att ni ska känna till denna hemlighet så att ni inte har för höga tankar om er själva: förhärdelse har drabbat en del av Israel, och så ska det förbli till dess att hedningarna i fullt antal har kommit in. Och det är så hela Israel ska bli frälst, som det står skrivet:

Från Sion ska Frälsaren komma och ta bort ogudaktighet från Jakob.

Och detta är mitt förbund med dem, när jag tar bort deras synder.

□

När det gäller evangeliet är de fiender för er skull, men när det gäller utkorelsen är de älskade för fädernas skull, för Gud ångrar inte sina gåvor och sin kallelse. Förr var ni olydiga mot Gud, men nu har ni fått barmhärtighet genom deras olydnad. Så har nu också de varit olydiga, för att sedan få barmhärtighet genom den barmhärtighet som ni har fått. Gud har gjort alla till fångar under olydnaden för att sedan förbarma sig över alla. □ O vilket djup av rikedom □ och vishet och kunskap hos Gud! □ Hur outgrundliga är inte hans domar, □ hur ofattbara hans vägar! □

Vem har förstått Herrens sinne? □

Eller vem har varit □ hans rådgivare?

Eller vem har gett honom något först □

så att han måste betala igen?

Av honom, genom honom □ och till honom är allting. □ Hans är äran i evighet. Amen. □

Och kapitel 12;

Romarbrevet 12:1-21

Därför uppmanar jag er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja: det som är gott och fullkomligt och behagar honom. □

I kraft av den nåd jag har fått säger jag till var och en av er: ha inte högre tankar om er själva än ni bör utan tänk förståndigt, efter det mått av tro som Gud har tilldelat var och en.

För liksom vi i en enda kropp har många lemmar och alla lemmarna inte har samma uppgift, så är vi många en enda kropp i Kristus. Men var för sig är vi varandras lemmar. □

Vi har olika gåvor efter den nåd vi har fått: att profetera i överensstämmelse med tron, att tjäna i vår uppgift, att undervisa i läran, att förmana med uppmuntran och tröst, att dela ut gåvor utan baktankar, att vara hängiven som ledare, eller att visa barmhärtighet med glatt hjärta.

□

Älska varandra uppriktigt. Avsky det onda, håll fast vid det goda. Var innerligt tillgivna

varandra i syskonkärlek. Överträffa varandra i ömsesidig aktning. Var inte tröga när det gäller iver, var brinnande i anden, tjäna Herren. Var glada i hoppet, tåliga i lidandet, uthålliga i bönen. Hjälps de heliga med vad de behöver. Var ivriga att visa gästfrihet.

Välsigna dem som förföljer er, välsigna och förbanna inte. Gläd er med dem som är glada, gråt med dem som gråter. Var eniga med varandra.

Tänk inte på det som är högt utan håll er till det enkla. Var inte självklaka. Löna inte ont med ont. Tänk på det som är gott i alla människors ögon. Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och beror på er.□

Hämns inte, mina älskade, utan ge rum för Guds vrede. Det står ju skrivet:

Min är hämnden, jag ska utkräva den, säger Herren. Men om din fiende är hungrig, så ge honom att äta. Om han är törstig, ge honom att dricka. Gör du det, samlar du glödande kol på hans huvud.

Låt dig inte besegras av det onda, utan besegra det onda med det goda.□

När vi nu går vidare till kapitel 13, skulle vi rekommendera vår undervisning:

“Underordna oss Överhet.” Låt oss snabbt läsa kapitel 13 innan vi går in i kapitel 14;

Romarbrevet 13:1-7

Varje människa ska underordna sig den överhet hon har över sig. Det finns ingen överhet som inte är av Gud, och den som finns är tillsatt av honom. Den som motsätter sig överheten går därför emot Guds ordning, och de som gör så drar domen över sig själva.□

De styrande är ju inget hot mot dem som gör det goda, utan mot dem som gör det onda.

Vill du slippa vara rädd för överheten? Gör då det goda, så får du beröm av den.

Överheten är en Guds tjänare till ditt bästa. Men gör du det onda ska du vara rädd,

för överheten bär inte svärdet utan orsak. Den är en Guds tjänare, en hämnare som straffar

den som gör det onda. Därför måste man underordna sig, inte bara för straffets skull utan

även för samvetets.□ Det är också därför ni betalar skatt, för de styrande är Guds tjänare och ständigt verksamma för just den uppgiften. Ge alla vad ni är skyldiga dem:

skatt åt den som ska ha skatt, tull åt den som ska ha tull, respekt åt den som ska ha respekt och heder åt den som ska ha heder.□

Hur definierar du kärlek? Hur ska vi definiera kärlek? Hur definierar Gud kärlek?

Varje Guds bud avser antingen att älska Gud eller älska andra. Vi lär detta mycket tidigt i Pauline Paradox serien, och Paulus talar om det här. En undervisning som vi kan rekommendera i detta ämne har titeln; **“Do You Love God?”** Grunden för Torahn är kärlek.

Romarbrevet 13:8-14

Var inte skyldiga någon något, utom i detta att älska varandra.

Den som älskar sin nästa har uppfyllt lagen. Buden: Du ska inte begå äktenskapsbrott,

Du ska inte mörda, Du ska inte stjäla, Du ska inte ha begär och alla andra bud sammanfattas i

detta ord: Du ska älska din nästa som dig själv. Kärleken gör inte sin nästa något ont.

alltså är kärleken lagens uppfyllelse.

□

Gör detta och tänk på tiden, att det är dags för er att vakna upp ur sömnen.

Frälsningen är oss närmare nu än när vi kom till tro.

Natten går mot sitt slut och dagen är nära. Låt oss därför lägga bort mörkrets gärningar

och ta på oss ljusets vapenrustning. Låt oss leva värdigt, som på dagen, inte med vilda fester

och fylleri, inte med otukt och orgier, inte med strid och avund. Nej, iklä er Herren Jesus

Kristus och ha inte en sådan omsorg om kroppen att begären väcks till liv.□

Nu går vi vidare kapitel 14. Detta kapitel används främst på två sätt.

Vers 5 används för att antyda att Sabbaten inte längre är viktigt för Herren.

Vers 14 används för att föreslå att 3Mosebok 11 inte längre är till Guds folk.

Eftersom dessa verser citeras så ofta i dessa sammanhang, kommer vi att vara mycket noggranna.

Tänk på att under de senaste 13 kapitlen har Paulus varit en förespråkare för att hålla Guds lag.

På samma sätt illustreras de första delar av Pauline Paradox serien ytterligare att Paulus praktiserade och utövade Guds lag.

Paulus börjar kapitlet genom att förklara att vi ska ta emot dem som är svaga i tron och att inte döma över hans betänkligheter.

Romarbrevet 14:1

Den som är svag i tron ska ni ta emot utan att döma över hans betänkligheter.

Vi måste hålla i minnet att Romarbrevet 14 ofta används för att stödja slopandet Sabbaten (3 Moseboken 23) och kostinstruktionerna (3 Moseboken 11).

Dessa bud har alltid varit tydliga och har aldrig varit "osäkra ämnen."

Tvärtom gavs Guds lag till oss för att tydligt definiera synd (Romarbrevet 3:20; 7:7), (1 Joh 3:4) och ger möjligt för oss att korrigera och tillrättavisning andra (2 Timoteus 3:14-17).

Paulus talade om saker utanför Guds lag som var tvistefrågor för troende under första århundradet. Dessa frågor krävde diskriminering i resonemanget eftersom de inte är tydliga frågor som är etablerade i Guds lag.

Med tanke på att detta är ett brev till en specifik grupp människor om en specifik debatt som vi måste plocka ut olika ledtrådar ur för att få hjälp att pussla ihop precis vad Paulus undervisar om.

Det finns två tvistefrågor som Paulus fokuserar på i Romarbrevet 14. Paulus tar inriktar sig på dessa tvistefrågor i kommande två verser (vers 2 & 3).

Den första tvistefrågan som Paulus tar itu med är en fråga om att äta allt eller bara äta grönsaker.

Romarbrevet 14:2

Den ene har tro till att äta allt, den andre är svag och äter bara grönsaker.

Den andra frågan som Paulus fokuserar på i kapitel 13 är relaterad till vilken dag eller vilka dagar troende bör fasta.

Romarbrevet 14:3

Den som äter ska inte förakta den som inte äter, och den som inte äter ska inte döma den som äter. Gud har ju tagit emot honom.

Paulus svarar på tvistefråga 1 i verserna 14-23.

Dessa verser används ofta i vanliga kristna sammanhang för att visa på att alla djur numera är rena och lämpar sig som föda. Beviset för att denna vers stödjer denna uppfattning är förmodligen hämtad från vers 14.

Paulus svarar på tvistefråga 2 från verserna 5-13.

Dessa verser anses ofta i den vanliga kristna läran som bevis på att Gud avskaffade sabbatsdagen och nu är alla dagar likvärdiga om inte du i ditt sinne har insett att alla dagar inte är lika och att därmed sabbatsdagen på den sjunde dagen (lördagen) fortfarande existerar.

Det beror på om du gör det för Herren eller inte.

Därför kan vem som helst nu bedöma vad Guds lag säger i denna fråga, enbart baserat på vad man vill tro. Eftersom Guds lag definierar synd (1 Joh 3:4), och eftersom vi kan bestämma själva om Sabbaten ska iakttas eller ej, gör det att vi kan bestämma själva vad som är synd och vad som inte är synd. Det är ju fantastiskt bekvämt att själv definiera vad som är synd och inte.

Förmodligen kan vi nu också bestämma vad Guds lag är eller vad Gud vill att vi ska följa.

Detta resonemang är inte längre fastställt av vad som står i Guds ord om Sabbaten eller till och med vad Jesus praktiserad som ett exempel för oss att följa, men helt baserat på hur övertygade vi är i vårt eget sinne. Denna tolkning är fortfarande populär trots att sammanhanget tydligt talar om mat som inte har något att göra med Sabbaten. Stöd för tolkningen av denna vers är förmodligen hämtat från vers 5.

Först kommer vi att ta upp Romarbrevet 14:5, där Paulus fastställer den andra tvistefrågan.

Romarbrevet 14:5

*Den ene sätter en dag högre än en annan, den andre håller alla dagar lika högt.
Var och en ska vara fullt övertygad i sitt sinne.*

Frågan är denna; är Paulus undervisning om att Sabbaten är en fråga om vad vi tror på i våra egna sinnen eller vad som är etablerat i Guds lag. Eller talar Paulus om en helt annan sak?

Skillnaden har en betydande inverkan på vilket värde och förståelse vi kan tillgodogöra oss från Romarbrevet 14.

Om Paulus undervisar i en annan fråga snarare än sabbatsdagen, så kan vi inte säga att Paulus undervisar om något som har anknytning till sabbatsdagen.

Det borde verka förnuftigt. Dessa är de grundläggande hermeneutiska principer som vi behöver ta hänsyn till.

Som denna undervisningsserie redan fastställt, undervisade Paulus i samförstånd med Guds lag och inte emot den. Det borde vara en angelägenhet för alla bibellärare att känna till att Paulus inte undervisade emot Guds lag. Men Romarbrevet 14 kan fortfarande vara ganska förvirrande, så det måste förklaras.

Paulus undervisade dem som redan kände till Guds lag. Han skrev till dem som ansåg att Guds lag var sann och tydlig, inte om några osäkra frågor.

Det bör redan vara klart att sammanhanget handlar inte om ifall Guds sabbat gäller eller inte, eftersom Guds sabbat helt klart är en del av Guds lag.

De som kände till Guds lag (7:1) hade redan kunskap om den, och ingen i det första århundradet bestred att sabbatsdagen var en del av Guds lag (särskilt judarna som hade blivit givna Guds ord - Romarbrevet 3:1-2. Se vår undervisning [“Guds levande Ord.”](#))

Paulus försökte verkligen inte förklara nyttan av att känna till Guds lag

för att sedan kasta den i papperskorgen.

Det finns ett värde i att veta och förstå vad som fortfarande gäller för den troende, inte vad som påstås ha tagits bort.

Det bör också noteras att Sabbaten nämns ingenstans i Romarbrevet 14 eller på något annat ställe i hela detta brev.

För många handlar Romarbrevet 14 om Sabbaten, men märkligt nog är Sabbaten inte ens nämnd där. Vi har redan gått igenom vad Paulus direkt undervisar i Romarbrevet i ämnet "Guds Lag" och därmed också vad han indirekt undervisade om Sabbaten, eftersom Sabbaten är en del av Guds Lag.

Vi måste se till att vår tolkning av Romarbrevet 14 är i linje med vad Paulus tidigare undervisat om i samma brev.

Vi kan inte säga att Paulus undervisade mot Guds lag och i samförstånd med Guds lag med bara några styckens mellanrum.

Vi kan bara konstatera att Paulus undervisade om något utanför Guds lag i Romarbrevet 14, något som mer berörde traditioner och människors läror och något som kunde betraktas som okända diskussionsämnen för judar.

Kom ihåg att många judar hade blivit lurade av det dåtida teologiska utbildningssystemet, av mänskliga traditioner och läror, om vad den muntliga lagen/Talmud, hade för betydelse. I bästa fall ledde dessa läror och mänskliga traditioner till käbbel och diskussioner, som i Romarbrevet 14. I värsta fall lärde Jesus att sådana traditioner tyvärr ofta kom i konflikt med Mose lag (Mark 7: 6-13).

Paulus kallar detta för "osäkra diskussioner" eftersom de inte handlar om Guds lag, utan om människors läror. Vi måste ha klart för oss att det är människors traditioner eller läror som är källan till diskussionen i Romarbrevet 14:5.

Om vi helt enkelt fortsätter läsa, förklarar Paulus sig själv, som ofta är fallet med hans brev.

Romarbrevet 14:6-7

Den som firar en viss dag gör det för Herren, och den som äter gör det för Herren. Han tackar ju Gud. Den som låter bli att äta gör det för Herren, och även han tackar Gud. Ingen av oss lever för sig själv, och ingen dör för sig själv.

Vers 6-7 ger lite mer bakgrund.

Paulus nämner att "en viss dag" (vers 6) som han hänvisar till, är en fråga om att äta eller inte äta (vers 7).

I mer bibliska termer, är det de osäkra diskussionerna utanför Guds lag som diskuteras här, beträffande veckofasta, när man ska fasta och inte. Det finns ingen dag som Torahn befäller oss att fasta. För dem som iakttar fasta och kommer att tänka på Yom Kippur, se vår relaterade undervisning: [Är försoningsdagen en fastedag?](#)

Eftersom vi vet att Paulus inte undervisade om Guds lag här, utan om människors traditioner och läror behöver vi veta att många judar under det första århundradet grädel om vilka dagar man skulle fasta enligt traditionen.

På Jesu tid tid, fastade fariséerna två gånger i veckan, på måndagar och torsdagar. I liknelsen i Lukas 18:12 sa fariséén; "[Jag fastar två gånger i veckan.](#)"

Omvända hedningar som fortsatte traditionen av veckofasta gjorde det på onsdagar och Fredagar, så att de skulle kunna skilja sig från fariséerna och deras falska "muntliga lag" som strider mot Mose lag.

Didache (apostlarnas undervisning från första århundradet), skriver i kapitel 8: *"Men låt inte din fastan bli som med hycklarna, ty de fastar på den andra och femte dagen i veckan. Fasta hellre på den fjärde dagen och beredningsdagen"* (onsdag och fredag).

En intressant punkt att lägga märke till är att de konverterade hedningarna fortsatte att betrakta fredag som "Beredningsdagen" i detta citat.

Om Sabbaten inte längre var vilodag, som vissa får uppfattningen av genom denna text, vad var det på de skulle förbereda?

Det är en omöjlig fråga att besvara för dem som trodde hedningarna inte höll Sabbaten på den sjunde dagen. Denna vers från första århundradet är skrivna beviset på att de gjorde så.

Som Apostlagärningarna slår fast, är mönstret att alla troende firade Sabbat. Det fortsatte att vara så ända tills Konstantin på 300-talet införde söndagen genom sin hedniska korruption.

Vad Paulus försöker lösa i Romarbrevet 14 är helt enkelt frågor om veckofastan avser människors bud och läror män ("den muntliga lagen") eller inte.

Paulus avslutar med att det som verkligen betyder något är vad vi gör för Gud. Det behöver inte innefatta en varje veckas fasta. Veckofastan är inte avsedd att vara en statussymbol. Det är inte något som ska användas som en befallning eller direktiv till andra. Den som fastar av en sådan anledning ger bevis för svaghet i tron. De sätter sin tro till människors traditioner och missar hela poängen med fastan. Detta är den uppfattning som Jesus kämpade emot under större delen av Sin tjänst. Detta var inte ett nytt problem som Paulus fick ta itu med, även om många försöker göra detta till en ny diskussion.

För mer om ämnet fasta, se vår undervisning, "[Fasting.](#)"

De som säger att Romarbrevet 14 är mot Sabbaten och därmed mot Guds lag, har helt missat poängen med vad Paulus undervisade.

Enkelt sagt, Romarbrevet 14:5 är specifikt för en debatt om ifall troende bör fasta, inte om vi bör hålla Sabbaten. De traditionella fastedagarna var ett ämne för diskussioner, och Paulus var helt enkelt tvungen att itu den.

Hans hela poängen är själva det faktum att de diskuterade dessa mänskliga traditioner och även dömde andra, är bara ett bevis på deras svaghet i tron.

Att vara lydiga mot Guds lag har aldrig beskrivits som svaghet i tron. I själva verket är det tvärtom! Vi är även kallade även att döma andra som syndar (bryter mot Guds lag), att korrigera och näpsa dem som bryter mot Guds ord.

Det är därför Paulus har rättighet att säga att vi inte ska döma andra i första hand när vi vet att Skriften befäller oss att första ta itu med synden i oss själva och sedan tillrättvisa andra.

Paulus kan säga så i detta sammanhang, eftersom han inte undervisade i frågor om Guds lag, utan mot mänskliga traditioner och bud med anknytning till fastan. Vi har ingen rätt att döma andra i fråga om traditioner.

Svaghet i tron är rätt beskrivning på dem som sätter allt för stort värde i traditioner och mänskliga bud som inte finns i Skriften.

Svaghet i tron kan också definieras som de som avskaffar och förnekar precis samma ord som ska vara grunden för vår tro.

Romarbrevet 14:7-9

Ingen av oss lever för sig själv, och ingen dör för sig själv. Lever vi, så lever vi för Herren. Dör vi, så dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren. Kristus har dött och fått liv igen för att vara Herre över både levande och döda. □

Vid denna punkt, säger Paulus att säga att vi inte bör döma varandra i dessa saker. Om någon väljer att bara äta grönsaker (vers 2) eller väljer att fasta en veckodag (vers 3).

Romarbrevet 14:10-13

Varför dömer då du din broder? Eller varför föraktar då du din broder? Vi ska alla stå inför Guds domstol. Det står skrivet:

Så sant jag lever, säger Herren, för mig ska varje knä böjas och varje tunga prisa Gud.

Alltså ska var och en av oss avlägga räkenskap inför Gud. □

Låt oss därför inte längre döma varandra.

Bestäm er i stället för att inte lägga hinder eller stötstenar i vägen för en broder.

Nu är det dags för en av de tyngsta förmodade ”lagavskaffande” verserna av Paulus;

Romarbrevet 14:14-23

Jag vet och är i Herren Jesus övertygad om att ingenting är orent i sig självt, men för den som betraktar det som orent blir det orent.

Om din broder blir oroad av den mat (broma) *du* äter, så lever du inte längre i kärleken.

Låt inte din mat bli orsak till att den går förlorad som Kristus har dött för. □

Låt därför inte det goda ni fått bli smädat. Guds rike är inte mat och dryck, utan rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande. Den som tjänar Kristus på det sättet behagar Gud och blir erkänd av människor.

Låt oss därför sträva efter det *som tjänar* friden och den ömsesidiga uppbyggelsen.

Riv inte ner Guds verk på grund av mat. □ Allt är visserligen rent, men maten blir till skada för den människa som har betänkligheter när hon äter. *Det är bättre* att avstå från att äta kött eller dricka vin eller *göra något annat* som din broder tar anstöt av. Den tro som du har ska du *behålla för dig* själv inför Gud. Salig är den som inte måste döma sig själv för det som han väljer. Men den som har betänkligheter och ändå äter är dömd, *eftersom det inte sker av tro*. Allt som inte *sker av tro* är synd. □

I motsats till vad Guds ord, Jesus, och till och med Paulus säger, används vers 14 ofta som bevis för att påstå att alla djur nu är rena och lämpliga som föda. Om vi undersöker sammanhanget upptäcker vi att i vers 15 talar Paulus om vad Guds ord redan fastställt som ren föda enligt 3 Mosebok 11. Ordet som används för "föda" är "*broma*."

Strong's bibellexicon;

G1033 *broma bro'-mah* från grundordet av G977;

mat (bokstavligt eller bildligt), särskilt (ceremoniella) artiklar tillåtna eller förbjudna

enligt den judiska lagen.

Orena djur har aldrig ansetts som mat "broma," oavsett vad otroende kanske överväger vara mat utanför Guds Ord. Paulus diskuterar inte huruvida orena djur enligt 3 Mosebok 11 nu plötsligt är rena och därmed kan anses som föda "broma." Han fastställer lösningen på en diskussion om huruvida redan Bibliskt etablerad ren föda kan göras oren på ett sätt som inte nämns i Skriften. Denna specifika debatt och förvirring var väldigt vanlig i det första århundradet.

Det var inget nytt diskussionsämne.

Det finns ett par andra exempel och paralleller i Skriften där vi kan hämta förståelse.

I 1 Korintierbrevet kapitlen 8-10, säger Paulus att om kött som offrats till avgudar säljs på köttmarknaden så är det helt ok att äta det, så länge vi inte är medvetna om dess ursprung och äter det med andra, och på så sätt ge intryck till andra att solgudens tempeloffer är acceptabelt för en troende på den sanne Guden. Om dessa kriterier uppfylls så är det Paulus åsikt och förståelse att köttet går bra att äta. Det finns ingenting i Torahn som förbjuder det.

Se vår undervisning "[Mat offrad till avgudar](#)" för en mer djupgående studie.

Vi kan också jämföra detta med ett uttalande som Jakob gjorde i Apostlagärningarna 15:20, där det tydligt framgår att vi inte direkt ska delta i hedniska kulters tempeloffer.

Det finns alltså en bestämd skillnad i detta fall.

Att äta kött som offras till avgudar är en annan sak, eftersom det då ingår att direkt ta del i det hedniska offrandet i hedniska tempel, vilket är annorlunda än omedvetet äta kött som offrats till avgudar som köpts från marknaden.

Det handlar om huruvida någon direkt eller indirekt deltar i solgudadyrkan och/eller ger intryck av att delta i solgudadyrkan och därmed orsakar andra att snubbla. Vi skulle rekommendera vår undervisning "[Apostlagärningarna 15](#)" för att få veta mera.

På Jesu tid var det mycket diskussioner om huruvida föda (broma) som redan ansågs vara ren enligt Guds ord (3 Moseboken 11) kunde göras oren.

Jesus behandlade frågan i Markus 7 beträffande den fariséiska traditionen att tvinga och övertyga andra att tvätta händerna innan de åt.

En som inte tvättat händerna efter deras föreskrivna ritualer orenade följaktligen sin mat och gjorde den oren enligt deras mänskliga lagar "den muntliga lagen" med inte enligt Guds lag.

Återigen finns det en avsevärd skillnad mellan människors bud och Guds bud.

Jesus sa att rena livsmedel inte kunde göras orena genom dessa påbud.

Det är på grund av den undervisning som Jesus ger i Markus 7, som Paulus med förtroende kan säga det han gör i vers 14;

Romarbrevet 14:14

Jag vet och är i Herren Jesus övertygad om att ingenting är orent i sig självt, men för den som betraktar det som orent blir det orent.

Paul är "övertygad" av Jesus eftersom Han sade detta :

Markus 7:18-19

Han svarade dem: "Så ni förstår inte heller?"

Inser ni inte att inget som går in i människan utifrån kan göra henne oren, eftersom det inte går in i hennes hjärta utan ner i magen och ut på avträdet?"

Därmed förklarade han all mat ren.

I det här fallet säger Jesus att alla livsmedel (broma igen) renas genom magen. Enligt dem som kände Guds lag, kunde endast djur som definieras som rena i 3 Mosebok 11 betraktas som föda.

Gris är inte föda.

Hummer är inte föda.

Hund är inte föda.

Katt är inte föda.

Räkor är inte föda.

Och så vidare...

3 Mosebok 11 definierar vad som är mat (broma).

I samband med denna förklaring tillrättavisade Jesus fariséerna för omintetgöra Mose lag genom sina muntliga traditioner.

Jesus likställer Moses skrifter med Guds lag och Guds Ord.

Markus 7:6-13

Han svarade dem: "Jesaja profeterade rätt om er, ni hycklare. Det står skrivet:

*Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.
Deras vördnad för mig är meningslös, för lärorna de lär ut är människobud.*

Ni överger Guds bud och håller er till människors stadgar." □

Han sade också till dem:

"Ni upphäver skickligt Guds bud för att upprätthålla era egna stadgar.

Mose har sagt:

Hedra din far och din mor, och:

Den som förbannar sin far eller sin mor ska straffas med döden.

Men ni påstår att om någon säger till sin far eller mor: Det du kunde fått som hjälp av mig låter jag i stället bli 'korban', alltså en tempelgåva, då tillåter ni inte längre att han gör något för sin far eller mor. Ni upphäver Guds ord genom era stadgar som ni för vidare.

Och ni gör många andra liknande saker. □

Uppenbarligen tillrättavisade Jesus fariséerna för att omintetgöra Guds Ord (Guds lag skriven av Mose) för att sedan avskaffa det själv. Det skulle verkligen vara något?

Jesus talade om för fariséerna att de är fel ute när de avvisar det som Mose skrev. Skulle Han då i sitt nästa uttalande säga att Mose lag har avskaffas?

Det skulle väl närmast kunna betraktas som en omöjlig motsägelse!

På samma sätt är det med Paulus. Han gör det inte heller.

Det är på grund av denna Jesus undervisning som Paulus sa;

Jag vet och är i Herren Jesus övertygad om att ingenting är orent i sig självt, men för den som betraktar det som orent blir det orent.

Detta sagt i samband med den "föda" som definieras som "*broma*." "*Broma*" är redan rena djur enligt definitionen i 3 Moseboken 11.

Det sätt på vilket Paulus tillämpar Markus 7 är att han lär att rena djur (*broma*) som offrats i hedniska tempel och skickas till marknaden fortfarande anses vara rena och är därmed fortfarande användbara som föda.

Paulus omintetgör inte Mose lag, vilket skulle strida mot vad Paulus själv skrev några kapitel tidigare.

Han fortsätter med att undervisa om att de som är svaga kanske inte förstår detta, men att de som är starka i tron bör ha förståelse för dem och att det kana innebära att vi ändrar våra vanor när vi är tillsammans med dem som ännu inte så väl känner till Guds lag. Enligt Paulus ska vi vara till andras uppbyggelse och hjälp.

Romarbrevet 15:1-3

Vi som är starka är skyldiga att bära de svagas svagheter och inte tjäna oss själva. Var och en av oss ska tjäna sin nästa till *hans* bästa och *hans* uppbyggelse. Kristus tjänade ju inte sig själv, utan som det står skrivet: *Dina smädars smädelser föll över mig.* □

Paulus fortsätter sedan med att beskriva exakt vad de kommer att lära sig, allt som innan var skrivit.

Romarbrevet 15:4

Allt som har skrivits tidigare är skrivet till vår undervisning, för att vi ska bevara vårt hopp genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger.

Så småningom kommer de svaga i tron att lära känna Guds lag så väl att det inte blir några mer "*osäkra diskussioner*."

Enkelt sagt, i motsats till de som bara valde att äta grönsaker eftersom de var rädda för kött som offrats till avgudar på marknaden, efter Paulus undervisning då det gäller vers 14, är att vi kan äta det som redan var skrivet och förklarats rent (*broma*), i Tredje Moseboken 11.

Vi behöver inte bli berörda av människors läror eller åsikter som inte är rotade i Guds ord. Jesus hade redan lärt oss detta i Markus 7, och så länge vi fortfarande håller oss till Guds ord så kan vi känna oss starka i tron.

De som håller på med osäkra diskussioner utanför Guds ord är de som är svaga i tron.

Vi måste ha tålamod och inte förolämpa dem om de fortsätter att lära ut om allt som tidigare skrevs av Moses. De kommer så småningom komma till samma slutsatser.

Det finns inget riktigt mer kontroversiellt med resten av Romarbrevet. Vi uppmuntrar dig dock att läsa resten.

Det sista vi vill påpeka är hur Paulus avslutar sitt brev;

Romarbrevet 16:25-27

Gud har makt att styrka er genom mitt evangelium och förkunnelsen om Jesus Kristus.

Han har avslöjat den hemlighet som i oändliga tider varit dold men som nu har uppenbarats och gjorts känd genom profetiska Skrifter på den evige Gudens befallning för **att föra alla folk till trons lydnad**. Han är den ende vise Guden, och hans är äran genom Jesus Kristus i evighet. Amen.

Vi hoppas att denna undervisning av Paulus brev till romarna tjänat väl för att ge dig in i helt ny lydhet i tro, vilket var Paulus avsikt.

Vår tro ska vara förankrad i Guds ord, som är vem Jesus var och är i köttslig gestalt och därmed bör vi lyda vad Guds ord säger, inte för frälsning, men på grund av vår frälsning. Inte för att ersätta nåden, men på grund av Hans nåd.

Vi hoppas att du har haft utbyte av denna undervisning och kom ihåg, pröva allt!

Vidoeversionen av denna och annan undervisning hittar du på; www.testeverything.net

Shalom, och må Herren välsigna dig när du vandrar vidare i hela Guds fullkomliga Ord.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#)